

16
1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10

1679.

1. Dehne, Caspar: De eo, quod iustum est circa matrimonium nuptiarum
2. Beizer, Joh. Antonius: De communicatione poenarum.
3. Beizer, Joh. Antonius: De decretis expectativis
4. Beizer, Johann Antonius: De eo, quod iustum est circa redemptionem annui redditus.
5. Hammer, Georg Richardus: De testamento implicito
6. Hammer, Georg Richardus: Antonius Peregrinus ad Codicem lib. I lib. VI, VII, VIII, IX, X, XI, XII. publicis dissertationibus explicatus
7. Kuntze, Johannes Heinrich: De acceptatione ejusque necessitate.
8. Linck, Heinrich: De nigro.
9. Linck, Heinrich: Testum ius curiam. iudicium.
10. Linck, Heinrich: De iuris Justiniani receptione atque autoritate in Germania. p. I.

1679.

11^{9^{te}} Linck, Hanscum: De apostasia studiorum

2 Sept. 1679 et. 1717.

12. Schnetter, Sebastianus: De matrimonio cum damnato
ad mortem contrahendo. Dec. 1727.

13. Ulrich, Gualtero Christiano: De constitutione et adultera.
hinc numerorum.

14^{9^{te}} Ziedler, Johannes Georgius: De carcere debitorum
2 Sept. 1679 et 1737.

1680

1. Meermann, Johannes Augustinus: De clausulis rescriptorum

2. Bruno, Jacobus Praerationalis: De transpiratione insensibili.

3. Pretschnerus, Christianus Antonius: De delictis et poenis
universitatum.

4. Hammer, Georg Richard: Antonius Perreyus ad Cantic.
67 II tit. XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, XIX
simulacionibus explicatus.

1680

5. Heberus, Marcus Antonius: De postulacione causa-
nita.
6. Leckerus, Fridericus Jacobus: Juris mercatoris delibata
7. Linck, Henricus: De commatibus Gem. Von Michel-
Riden. Rec. 1727.
8. Linck, Henricus: De immediatorum imperii protes-
tantium foro in causis matrimonialibus.
9. Linck, Henricus: De concordatis nationis Germanicae
3 Snapp. 1680, 1735 et 1742.
10. Linck, Henricus: De juris Furliniensis receptione
a quo auctoritate in Germania p. I.
11. Linck, Henricus: De paternitate computatoria
12. Linck, Henricus: De jure literatorum contra vicios
strepiferos, absq. studiis impediens.
13. Linck, Joh. Hieronymus: De dubio.
14. Wirth, Johann Philippus: De exceptione judicis
suspecti

1680

14. Wirth, Johann Philippus: De exceptione judicis
suspecti.

DA DOMINE INCREMENTUM!
DISSERTATIO JURIDICA

DE

FRATERNITATE
COMPOTATORIA,

Von der Schmaus-Brüderschaft.

PRÆSIDE

DN. HENRICO Gindl / D.
Antecess. ac Consil. Noric.

*Patrono ac Promotore suo submissa animi observan-
tia etatem suspiciendo,*

IN CELEBERRIMA ALTDORFFINA

d. 13. August. ANNO M. DC. LXXX.

Placidæ Eruditorum Disquisitioni
publicè submissa

AB

AUTORE

JOHANNES PETRO HENRICI,
Budissâ-Lusatô.

ALTDORFFI

LITERIS SCHÖNNERSTÆDTIANIS.

35.
522

29

1680

11

INCLUTÆ REIPUBL. BUDISSINENSIS
DNNNN.

CONSULIBUS,
SYNDICO,
PRÆTORIBUS
ET
SENATORIBUS,
VIRIS

Magnificis, Nobilissimis, Amplissi-
mis, Consultissimis, Prudentissimis,

*Dominis, Patronis, Promotoribus & Mæcenatibus Suis
Humillimò obsequiorum cultus sempiternum devenerandis,
S.*

Fallor; an in inscribendis VOBIS, VIRI MAGNIFICI, his pagel-
lis nimium audax ero. Exigua enim sunt, & SPLENDIDO VE-
STRO NOMINE longè indigna. At dabitis propensissimo VE-
STRO in me immeritum Favori & Munificentia prorsus singulari. Sanè
miror, quoties insignia in me cumulatim collata beneficia cogito. Certè
obstupeo, dum opimò me Mättigiard Stipendiò per plures annos in Acad-
miâ sustentatum sentio. Exsolvendum itaq; erat debitum. Sed pronam
in me voluntatem inhihet facultas. Sine impendiò ergò tantum gratus
esse cogor: Publicè me MAGNIFIC. AMPL. VESTR. devotissi-
mum debitorem professus, & promptissimum obsequendi studium presen-
tibus humillimè contestatus. Quare, obnixissime precor, EVERGETÆ
MAXIMI, admittite hanc debiti professionē: Suscipite benignò vultu has
de Fraternitate Compotatoriâ pagellas; ac estimandò patrociniò VESTRO
me ulterius dignamini. Ita sub divina Clementia alis, ab omni pestiferâ lue
aliòq; malò servati, cum totâ suavissimâ patriâ tam florentissimè, quam div-
tissimè valeatis! Dabam è Muséo Altdorfi d. 18. August. M. DC. LXXX.

MAGNIFIC. AMPL. VESTRAR.

Devotissimus Cliens
Johannes Petrus Henrici.

523,

DA DOMINE INCREMENTUM!

Præloquium.

Specimen quoddam Academicum editurus, rarum insimul & charum thema meditabar. Licuerat animadvertere, oscula tam sordidissimis sæpè ancillis, quam formosissimis fœmellis illata rem plerisque esse acceptissimam. Nescio quibus exinde cogitationibus captus, dulcedinem eorum, applicatione pulcherrimæ omnium Themidi tentandâ, experiri constitueram. Nec dereliquissem animum, variis jamjam ad eam eò melius expediendam notatis instructus, de pluribus comparandis sollicitus; nisi sacratissimam Virginem *B. Dn. D. Paulo Francisco Romano, J. C. & Antecess. Lipsiens. celebratissimo*, jamjam satis osculis exceptam & amatam vidissem. Ergò, quod aliis quidem fœminis haud inconsuetum esse, multoties audivi, de facili meæ, post tantum & undiquaque amabilissimum Virum, prorsus imperitæ, à quâ nihil jucundi, nihil elegantis expectari poterat, tenuitatis admissione mihi dubitanti, violenta invitæ ereptio admodum periculosa videbatur. Repulsam itaque facile non sine contemptu ferendam, actionemvè injuriarum evitare factius ratus, planè destiti. Aliud proinde inquirenti argumentum in mentem demùm veniebat præsens de FRA-

A 2

TER.

TERNITATE COMPOTATORIA, ut rarum, nec
forsan inutile, ita vel solò nomine jucundum & plausibile.
Neque enim haectenus, quod quidem novi, sub cujusquam
incude sudavit. Neque tamen, spero, quisquam me com-
menti aut novitatis arguerit, in quò certè suam quotidia-
ni usûs & Jurisprudentiæ nostræ sortis, quæ nulli ultrà id,
quod semel constitutum est, ingeniosum esse concedit,
proderet ignorantiam haud laudandam. Sanè antiquis-
sima, quò longiùs à ceteris absunt, quòque tristiori ingenio
est censor aut vituperator, eò frequentius habitum speci-
emque novitatis mentiuntur. Saltem suavitas non dis-
plicebit. Non enim facilè omnibus integrum erit, auste-
rum semper Catonem imitari. Quare nec jocosa alicubi
inpersa anxie deprecor. Methodò, pro ratione ingenii
mei, usus sum simplici ac planâ, fortè non omnibus æquè
probandâ. Solatio erunt aliorum Magnorum exempla, nul-
lâ existente Lege, quæ uniuscujusq; tractationem præscri-
bat. Ceterùm, uti in nomine DOMINI NOSTRI JESU
CHRISTI ad omnia consilia omnesque actus, si ex votò
cedere velis, progrediendum, *l. 2. pr. C. de offic. Præf.*

Præf. Afr. c. cum Paulus. l. qu. 1. ita in eòdem
Exercitium præfens ordior

FELICITER!

THES.

THES. I.

Acturus itaque de Fraternitate Compotatoriâ parum Etymologia.
 sollicitus ero de incunabulis vocabulorum. Res enim
 est, si non otiosæ prorsus quæstionis & proletaria, ju-
 diciô Dn. Eckolt. ad ff. tit. de A. R. D. §. 1. & Nazit
 in Dissertat. de Consc. Advoc. cap. 1. pr. Criticorum tamen &
 Grammaticorum pulpitis, quàm Jctorum cathedris dignior.
 Magnif. Dn. D. Carpz. Fautor & Præceptor meus in almâ Lipsiensi
 nunquam satis colendis. in Dissert. de Fur. Braxand. cap. 1. §. 1.
 in fin. Nam circa explicationem Vocabulorum hæere nihil
 ferè aliud est, quàm circa corticem versari & nucleum non
 velle. Naz. d. l. Conf. nitidis. Zevecot. observat. in Flor. proæm.
 n. 3. & Oldenburg. Itin. German. Polit. p. m. 34. seq. Adeat ta-
 men, si quis magnâ horum voluptate capiatur, aliter vé, quasi
 neglectis temerariô ausu methodi ubique receptæ regulis, dis-
 sertationem prorsus vitiari existimet, quemadmodum exinde
 quandam satis elegantem improbatam fuisse memini, Lexico-
 graphos, à quibus hæc sufficienter explanata, quæ neque prolixâ,
 neque compendiosâ serie nunc exscribere libet. Add. Did. de
 Testam. cap. 14. n. 12. vers. hic verò illud. referente Dn. Dietheri
 in addit. Besold. Thes. Pract. voc. Geschwistrichte / in primis verò
 Jctissimus Dn. Lauterbach de singul. Fratrum Fur. p. 1. §. 2. ubi di-
 versam hinc inde propositam Etymologiam Fratrum solidius evoluit.

II. Impræsentiarum notâsse sufficiat, multiplicem Fraternitatis
 esse acceptionem & differentiam. Est enim alia Naturalis, qua-
 lis est fratrum sanguine junctorum, etiam si alterutrum tantum
 parentem habeant communem, per l. 10. §. 13. ff. de grad. &
 affin. ubi Jctus Paulus ita respondet: Frater quoq; per utrumq;
 parentem accipitur, i. e. aut per matrem tantum, aut per patrem,
 aut per utrumq;, i. e. ex utrôq; parente eodem. Sed hic numerum
 non auget, quod nihil differt hic ab eò, qui eundem patrem habet
 tantum &c. Conf. §. 1. J. de legitim. Agnat. success. §. 2. J. de gra-
 dib. cognat. Mascard. de Probat. conclus. 813. n. 9. Menoch. consil.
 187. n. 2, alia Legitima, quæ vel magis propria est, ut (1.) Adopti-

Homonymia.

vorum, five per adoptionem à patre factam ceteris liberis jun-
 ctorum. l. 23. ff. de adopt. (2.) *Patruelum*, qui ex duobus fratribus
 procreati sunt, & cum additamento fratres patruales vocantur,
 §. 1. J. de legit. agn. success. §. 4. J. de gradib. cogn. l. 1. §. 6. l. fin.
 §. 15. ff. de grad. & affin. l. 4. C. qui. testam. fac. poss. l. 8. C. Si quis ale.
 & c. Vid. Dn. Lauterbach / cit. tract. p. 1. §. 10. n. 4. (3.) *Conjugis &*
alterius conjugis fratrum aut sororum, & ulterius illorum, inter
 quos in secundo & tertio genere affinitatis similis subest respe-
 ctus. c. 8. X. de consang. & affin. (4.) *Baptizati & liberorum bapti-*
zantis, confirmantis ac Patrinorum, quæ spiritualis vocatur, &
 olim matrimonio impedimento erat. l. 26. C. de nupt. c. si quis ex
 uno. 3. c. 30. q. 4. c. 1. & ult. de cogn. spir. in 6to. Vid. Dn. Strauch.
 Diss. Justin. II. aph. 10. quod tamen postea Concilio Tridentino
 mutatum est. Nec ea fraternitas in nostris Ecclesiis in causis
 matrimonialibus vel aliis attenditur. Alber. Gentil. de Nupt.
 l. 5. cap. ult. & Dn. Carpz. l. 2. Jurispr. Consist. defm. 74. vel minus
 propria; & fit vel religione, omnibusque Christianis intercedit,
 1. Cor. 5. v. 11. sublata exinde inter eos satis aliàs durâ servitute,
 uti censet Bachov. ad §. 2. J. de his, qui sui vel al. n. 2. vel conven-
 tione, tam inter Clericos, eundem ordinem profitentes, ut Jesui-
 tas, ceu potentia & divitiis hodiè certè locupletissimos, ita mul-
 torum odio laborantes, & fortassis à lapsu non adeo longinquos,
 Vid. Oldenburg. Itiner. Germ. Polit p. m. 90. Dominicanos, Be-
 nedictinos, Crucigeros & tantum non infinitos alios, qui ipsi sæ-
 pè Ordinis regulas, earumque genuinas interpretationes igno-
 rant. Franciscanos enim quinquaginta annos concertasse, de
 quo colore, de quâ mensurâ, formaque vestium regula S. Fran-
 cisci accipienda sit, refert Dn. Lauterbach d. l. §. 6. n. 12. quàm
 Laicos. Sic non latent confraternitates Principum, de succe-
 dendo in extinctæ in masculis familiæ bona injiri & ab Imp. p.
 confirmari solitæ, ita me in Almâ Lipsiensi docente Dn. Carolo
 Scharfshmidio, J. U. Ddô, Fautore ac Præceptore meo longe fidelis-
 simo, in Colleg. Famil. Imper. Illustr. de Famil. Saxon. axom. 10.
 Nec minus notæ sunt privatorum Fraternitates aut tacitè inter
 socios l. 63. pr. ff. pro soc. & Collegas, propter bonorum Vid. Hil-
 lig. ad Donell. l. 27. c. 9. lit. k. & officii communionem, volunta-
 riamvè Collegio licito, quale nullum, nisi Imperatoris vel reli-
 quorum Imperii Statuum consensu institutum. l. 3. §. 1. ff. de col-
 leg.

leg & corpor. sui ad sociationem; aut expresse, inter pocula plurimum à quibusdam contractæ. Vid. latè B. Dn. Carpz. de Pact. Confratern. Saxon. Hassiac. cap. 1. pos. 8. Tilemann. Conring. Diss. Inaugur. M. Octobr. 1674. Fen. habit. de Fur. fratr. cap. 1. th. 6. seqq. Quarum postrema nostri jam est instituti.

III. Vocatur aliàs hæc nostra Fraternitas conventionalis & *Synonymia* adscititia, ut eam ineuntes Fratres adscititij atque conventionales exinde meruerint dici. *Dn. Struv. S. I. C. exerc. 10. th. 11. n. 4. atque Dn. Lauterbach / de singul. fratr. Fur. p. 1. §. 6 n. 4. Verum enim verò cum appellatio illa latius pateat, & non tam nostram ambitu suo, quam alias etiam, tum Illustrium tum privatarum personarum modò relatas, inter se tamen plurimis modis, & toto ferè cœlo, ut ita loquar, differentes fraternitates comprehendat, eâ sequestratâ, specialiore Fraternitatis compotatoriæ, tanquam à potiori, quemadmodum non tam secundùm Philosophos, quam etiam Jctos fieri debet, l. 10. ff. de stat. homin. l. 27. § 2. ff. de A. R. D. §. 2. vers. Sed quotiens. F. de I. N. G. & C. de sumptam adhibui, eamque pertractandam suscepi; cum hodiè rarò contigerit, ut extra compotationum & conviviorum celebrationem ulla contrahatur, adeoque parum curetur. Vid. l. 3. l. 4. l. 5. D. de LL. Dn. D. Stryk. in Tract. de Fur. sens. Diss. IV. c. 3. n. 69. & Diss. VII. c. 1. n. 12. Conf. Barbos. Locuplet. L IV. c. 14. ax. 1.*

IV. Expolita Definitione Fraternitatis compotatoriæ *Definitio* nominali, ad Descriptionem progredior, quæ est, quod *Fraternitas compotatoria sit pactum mutuo consensu inter compotationem initum de amicitia Fratrum instar inter se invicem colenda.*

V. Generis locum in descriptione occupavit *Pactum*; cum sit *Ejusd. explicatio.* nonnullorum de fraternitate conventio, destituaturque nomine & causa, l. 1. §. 2. junct. l. 7. pr. §. 1. & 2. ff. de pact. *Vid. Dn. Struv, S. I. C. ex 6. th. 6. & 9. Differentia* desumitur tum à *Causâ Efficiente Propinquâ*, cum qua coincidit *Forma Essentialis*, consistitque in mutuo consensu inter compotationem declarato; tum à *Subjecto*, qui sunt ipsi paciscentes; tum à *Fine & Effectu*, qui est amicitia, & ad eam Fratrum instar inter se colendam obligatio. Ad *Formam Accidentalem* pertinet, quod plerunque poculo adhibito celebretur, de quibus singulis infra latius agemus.

VI. Haecenus *Definitio*: sequitur *Divisio*, quæ intuitu causarum variis modis institui potest. Sic enim Fraternitas compotatoria ratione *Causæ Efficientis Propinqua & Formæ Essentialis* est vel *Expressa*, vel *Tacita*. (2.) ratione *Accidentalis* verò vel *Absoluta*, vel *Conditionata*. (3.) ratione *Subjecti* est alia *Illustris*, alia *Vulgaris*, (4.) ratione *Finis* alia *Vera*, alia *Simulata* sive *Ficta*, ad circumveniendum fortè alterum adhibita, quæ distinctiones in sequentibus latius illustrabuntur.

Origo.

VII. Evolvenda nunc venit *Origo Fraternitatis compotatoriae*. Et sanè diffitendum non est, de initio ejus quicquam certi afferri non posse, nec unquam, opinor, facile afferetur: in quo eandem cum multis aliis sortem experitur, quorum quidem existentia, non tamen principium certum habetur. Saltem quædam ex magnis & illustribus, si ea parvis & vulgaribus intermiscere & componere liceat, exempli locò adduxisse sufficiat. Quis tempus coeptarum inter Principes Confraternitatum statuet? *vid. Joh. Casp. Gütlich. Dissert. de Confratern. th. 2.* Quis Serenissimorum Electorum Originem determinabit? licet ejus ad tempora magni post Friderici II. Imp. obitum interregni relatio præ ceteris vero sit simillima, uti me docuit supra laudatus *Dn. Scharf Schmid. in Colleg. ad System. Jur. Publ. ab ipso edit.* & ante eum *Pl. Reverend. & Nobiliss. Dn. L. Menken. P.P. in Alma Lips. Celeberr. Fautor ac Præcept. meus ubiq. æstimatiss. in Colleg. ad Excell. Dn. Thomas. Tabb. Jur. Publ. vid. Ejusd. Diss. de Origin. Elect. circ. fin.* Quod utrumque tamen non sine maximo Imperii nostri splendore & singulari utilitate, citra dubium, hodie existit. Pariter de Origine Fraternitatis compotatoriae incerti, de re verò certi sumus. In antiquiora tamen tempora collocanda omninò erit; cum, quod cum judicio facta ad amorem fraternum non parùm profit, eò eandem nomine à majoribus nostris diligentissimè observatam fuisse, jam ante multa secula memoriæ tradiderit *Tacitus*, referente *Wehner. in Observ. Præcl. voc. geschworne Brüder*. Et si conjecturis in hac obscuritate locus est, fortè aliquando nonnulli peregrinantium aut alii in periculo quodam communi constituti ad amicitiam & auxilia haud aliter, ac si fratres essent iisdem parentibus geniti, in posterum mutuò sibi invicem, sine omni exceptione locorum & gentium, ferenda, exhausto in majorem fidem poculo obligarunt;

runt, posteaque eandem arctissimam factam, exantlatis itineris & discriminis laboribus, reduces nunquam non ad extremum usq; vitæ spiritum sanctè coluerunt, amabili Fratrum nomine sese appellantes. *Vid. eleg. l. cum allegas. 4. C. de castr. pec. milit.* Quare, uti dignum omninò erat, laudem promeriti alios etiam æmulationis studiò accenderunt, qui veram & infucatam cum aliis amicitiam contracturi, quasi in testimonium & sequelam antiquæ majorum fidei Fraternitatem iis offerebant, dilectionemque a deò mutuam confirmabant. Hos secuti sunt alii, donec à parvis hòc modò initiis orta, tractu temporis aucta, per frequentiam tandem usùs rectè invaluerit Fraternitas Compotatoria, quæ ad alias postmodum Nationes grassata, non tam Helvetiis & Saxonibus, de quibus testatur *Wehner. in Observ. Pract. voc. geschworne Brüder.* quàm Gallis etiam, Hispanis, Polonis aliisque, fortassis omnibus, populis hodiernum sacra est; experienciã, optimã rerum Magistrã, annuente. *Vid. Philipp. Camerar. Oper. Succis. Cent. 1. cap. 94. & ex eò Dn. Simon de Jurib. Pocul. c. 4.* Quanquam hæc cogitata, si non somnia, pro indubiè veris aut ex tripode quasi dictis non vendiderim.

II X. Originem excipit *Justitia*. Nulla enim esset omnis Fraternitas Compotatoria, si fieret prohibente *Lege. l. 5. C. de LL.* Non tamen, opinor, eam ullus sanæ mentis negabit. Sui enim naturã Fraternitas Compotatoria peccatum non implicat; Ergò est licita. Maximè, cum sit medium amicitie, quæ humanæ naturæ quàm maximè conveniens, & ad cujus culturam, quantum possibile est, omnes tenemur, adeoque ad eam obtinendam & confirmandam ducentia permessa habemus omnia. *Vid. Grot. de J. B. & P. L. 2. c. 5. §. 5. in fin. Alber. Gentil. de Jur. Bell. L. 3. c. 18. Dn. Simon in Dissertat. de Jurib. Pocul. c. 4.* Prætereã Fraternam hinc inde sacræ paginæ inculcant affectionem, quam cum per pactum Fraternitatis non tam explicemus, quàm magis firmemus, ideò non peccamus. *Vid. Wehner. in Observ. Pract. voc. Geschworne Brüder.* Quid? quod alicui non planè improbabiler videri possit, quandam, utut non Compotatoriam Davidi cum Jonathane Fraternitatem intercessisse, dum non tantum arctissimam eorundem amicitiam, sed & hunc jamjam à Philistæis in prælio miserè extinctum expressò Fratris nomine ab illo appellatum legere licet. *Vid. 1 Reg. 18. vers. 1. cum capp. seqq. & 2 Reg. 1. vers. 26.*

B

Nec

Justitia!

Nec adversatur Jus Canonicum, nullâ ejus prohibitione factâ, sine quâ ut omnia, ita & hæc permiffa censebitur. *Vid. Barbos. Locuplet. Lib. XIV. p. 3. c. 25. ax. 2. & cap. 93. ax. 21. Dn. Carpz. p. 1. c. 16. d. § 3. n. 3. p. 3. c. 13. d. 36. n. 2.* De Jure Civili an idem statuendum sit, magis dubitatur, difficilemque inspectionem habet? Expressè enim Impm. eam improbare videntur *in l. 7. C. de hered. instit. sequentibus verbis: Nec apud peregrinos Fratrem sibi quisquam per adoptionem facere poterat*; ex quibus satis clarè concludendum, neminem in locum Fratris sibi quem adoptare posse. Et est sanè aliquid. Non tamen hæc lex Fratritatem nostram infringit. Curatiùs enim considerata casum continet, pro more plerarumq; in Codicem relatarum, *Bachov. ad §. 36. J. de R. D. n. 7.* planè singularem & à nostra quæstione longè diversum. Nimirum adoptaverant se invicem duo in Fratres. Moritur ex illis alter, testamentò factò, in quò non tam filium, quàm Fratres etiam ex certis partibus heredes instituerat. Putabat Frater adoptatus, se inter illos simul ad hereditatem vocari, occupatâ propterea aliquâ ejus portione. Opponebat tamen ei sese mortui filius, quasi per adoptionem patris sui Frater legitimus factus non esset, adeoque nec Fratrum institutorum nomine veniret. Quærunt ergò ex Impm. an adoptione Fratres naturalibus & legitimis pares assumi possint, adeò, ut exinde adoptatus testamentò inter Fratres institutos comprehensus intelligatur? ad quæ rescribunt: *Per adoptionem talem Fratrem fieri non posse*; cum adoptio naturam imitetur, juxta §. 4. *J. de adopt. l. 16. l. 34. ff. eod.* cui consentaneum planè non est, Fratrem à Fratre procreari, cum liberos tantum secundum eam quæramus. *Schneidew. ad §. Licet. 5. J. de adopt. n. 5. Bachov. ad §. 1. J. eod. n. 6. Dn. Eckolt. ad ff. tit. eod. §. 5.* adeoque nec adoptatum testamenti verbis intelligi, sed ad restituendam potiùs hereditatis portionem jamjam occupatam teneri; cum Fratribus simpliciter institutis, si non expressè de aliâ testantis mente constet, consanguinei tantum, qualis hîc non erat, licèt certò ordine, quò, Germanis existentibus unilaterales excluduntur, uti notum est Doctorum dogma *ex Novell. 118 c. 3.* vocati intelligantur; cum defunctus se conformare voluisse præsumatur *Juri communi, l. 57. §. 1. ff. ad Sci. Trebell. Menoch. L. IV. præsumt. 202. n. 1. & passim.* secundum quod in successione ab intestatò potissima consanguinitatis ratio habetur. *Vid. König. Dissert. Inaugur. de*

de potior. Fratr. Jurib. M. Mart. 1670. Francof. habit. cap. 1. n. 19. Et ergo cum Impp. per *adoptionem* tantum Fratres veros fieri posse negent, clarè patescit, nullam esse hujus legis de nostrâ Fraternitate dispositionem, nec ad eam extendendam; cum limitata voluntas ultra terminos limitationis non sit porrigenda. *l. 31. ff. de oper. libert. l. 1. §. 5. ff. de itin. act. priv. l. fin. C. ne ux. pro mar. Barb. Locuplet. Lib. X. cap. 20. ax. 2.* Alii aliter hanc legem expli- cant. *Vid. Tessauro. Decis. 113. n. 3. Wehner. in Observ. Pract. voc. geschworne Brüder.* Quin potius illa non tam hoc jure licita, quam quodammodo ei quoq; cognita videtur, præsertim si *l. 63. ff. pro soc. & maxime l. 58. §. 1. ff. de hered. inst.* ejusque verba: *Qui Frater non est si fraterna charitate diligitur, rectè cum nomine suo sub appellatione Fratris heres instituitur*, attendas, quæ sanè haud leve ejus indicium subministrant. *Vid. Tessauro. Decis. 113. n. 1.* Ut proinde frustra illud simpliciter negaverit Personatus ille *Blas. Multibib. in Tr. de Jur. Potand. § 20. p. m. 33.*

LX. Quare non ambigendum, quod quis salvâ conscientiam Fraternitatem nostram inire possit. Multa quidem sunt, quæ in opprobrium illius adduci solent: eam scilicet indicium esse levitatis, & vitæ utcunque, nec semper ad officii regulas, antea actæ, &c. *Vid. Dn. Simon de Jur. Pocul. c. 4. B. Dn. Schupp. in eleg. ut pleraque ejus sunt lectu omnino digna, Tract. Freund in der Noth p. 126.* Verum cum nobis de justitia Fraternitatis Comptatoriam quæstio sit, & an ea licita, aut ineuntium repugnet conscientiam, parum attendimus malevolorum in eam censuras. Quippe quid justum & licitum, non ex vulgi opinione, sed ex Naturali, ac Divinò morali, & Humanò jure decidendum, de quibus ex præcedentibus constare potest. Præterea non rarum est, ut quid per se licitum sit, & legibus non contrarium, quodque omnes cum securitate conscientiam perpetrare possint; effectus tamen nihilominus aliquando haud adeò bonos ex aliâ ratione producat, quamvis iisdem prioris veritas non infringatur. Sic nocturnis per plateas deambulationibus salvâ quis conscientiam uti potest, cum, nisi lege aut statutò quòdam, quale Lipsiæ tam in Academia, quam Curiam certò modò habetur, prohibita, per se non sint injusta; & tamen non aliter ac ceteri actus nocturni suspicionem laborant. *Vid. Dn. Johan. Henric. Nachtenhöfers / Fautor. & Amici mei certiss. Dissert. de Jur. Noct. cap. 2. n. 4. atq; Dn. Brunnem. ad l. 6. ff. de his, qui effud.*

vel dejec. ubi in Civitatibus ac vicis noctu commeare non propriè honestorum hominum, sed furum & expilatorum esse dicit. Pariter Fraternitas Compotatoria licita & conscientiæ conveniens manet, licèt sinistri aliquid nonnunquam inducat, de quò solum suprà adducta loquuntur. *Vid. Dn. Simon d. Dissert. de Jurib. Pocu. cap. 4.*

Subject.
Civium.

X. Vifa Fraternitatis compotatoriæ justitiã, Personæ paciscentes sunt considerandæ. Parùm enim est jus nôsse, si personæ, quarum causa constitutum est, ignorentur, §. 12. *J. de I.N.G. & C. l. 2. ff. de stat. homin.* Resultat autem ex præcedentibus quæstio: *An quis salva eam conscientia alteri offerre possit?* Quæ sanè, nisi fortè intentionem, quod sæpius fieri ex infra dictis patebit, habeat malam, ubi in conscientia omninò mortaliter peccat, juxta jam dicta affirmanda erit. Et tanquam generale Axioma tenendum: Quod Fraternitatem conventionalem adeoque compotatoriam inire possint, non adhibitâ ratione conditionis, sexûs, ætatis qualitatis & dignitatis, omnes pacisci non prohibiti, quales sunt facultatem consentiendi habentes, l. 1. §. 2. & 3. *ff. de pact. Dn. Strauch. Diss. Justin. XII. aph. 7.* Quæ cum ab usu rationis sive intellectus ac voluntatis dependeat, uti loquitur *Dn. Struv. S. I. C. ex. 6. th. 36.* nequeunt ob ejus imbecillitatem I. *Infantia proximi. §. 9. J. de inutil. stip. l. 1. pr. ff. de min. l. 1. §. 13. de O. & A. l. 5. ff. de R. I. Bachov ad §. 1. J. de Tutel. n. 2. & ad d. §. 9. J. de inut. stip. n. 1.* sine tutoris autoritate, quæ tamen & paulo antè, si à formâ præscriptâ non discedatur, & mox post negotium rectè interponitur, §. 2. *J. de aut. tut. ibiq. Bachov. Dn. Strauch. Diss. Justin. V. aph. 28.* & ita quoque in Alma Lipsienli me docuit *D. Geisler. Fautor & Præceptor nunc desideratis in Comp. Inst. publicè dictatò, quest. 155.* Conf. tamen *Dn. Carpz. p. 2. c. 15. d. 30. sq.* cum conditionem suam quodmodo deteriorem faciant, l. 28. *ff. de pact. Eckolt. ad ff. tit. de pact. §. 7. Dn. Strauch. Diss. Justin. XII. aph. 7. II. Pubertati proximi.* Nec naturaliter tenentur, si obligationem juri Civili approbatam accipias, quo effectu penè pro nulla habetur, ne vergat in damnum eorum, quod alias facillè accidere posset; bene tamen, obligatione naturali in se, quatenus ex consensu oritur, consideratâ, cum satis intelligant actum, adeoque fidem datam debeant servare, *Bachov. ad §. 9. J. de inutil. stipul. n. 1. Dn. Eckolt. ad ff. tit. de autor. & consens. tutor. §. 2. add. Dn. Struv. S. I. C. ex. 6. th. 39.*
nisi

nisi tutore autore, l. 28. pr. ff. de pact. Quid III. de minoribus sit habendum, quæritur? Et sanè, cum propter quandam iudicii stabilitatem §. ult. *J. Qui & ex quib. caus. petitio curatorum arbitrio eorum regulariter sit commissa, l. 1. §. 4. cum seq. ff. Qui pet. tutor. §. 2. J. de Curator. ibiq. Bachov. non obstante l. 1. §. 3. ff. de minor. Vid. Dn. Strauch. Diss. Justin. V. aph. 33. sine Curatorum, si quos habeant, consensu Fraternitatem inire non possunt, ut efficaciter obligentur, l. 3. C. de in integr. rest. l. 16. pr. ff. de minor. secus tamen est, si sint absque eis, Dn. Strauch. Diss. Just. V. aph. 34. Quamquam, si per eandem læsi fuerint, restitutione in integrum juventur l. 3. C. de in integr. rest. etiam si postremo die, imò ultima etiam hora postremi diei anni 25. contracta sit. l. 3. §. 3. ff. de minor. Bachov. ad pr. *J. de Curat. Dn. Eckolt. ad tit. ff. de minor. §. 3. nisi veniam ætatis à Principe impetraverint, l. 1. C. de his qui ven. etat. impetr. Tandem omnibus his enarratis personis succurritur per restitutionem in integrum, si per hanc Fraternitatem fuerint læsi, licet vel maximè tutorum autoritas, curatorisve intervenerit consensus, l. 2. & t. t. C. si tut. vel curat. interv. Dn. Carpz. p. 2. c. 11. d. 34. n. 2. & L. VI. Resp. 118. n. 2. nili juramento eam confirmaverint. l. 1. & auth. Sacramenta. C. si advers. vendit. arg. cap. 28. X. de jurejur. Dn. Carpz. p. 2. c. 11. d. 50. Dn. Struv. ex. 8. thes. 54. quod tamen de infantia proximo capiendum non est, cum propter nimiam intellectus imbecillitatem ne jurare quidem possit Dn. Struv. S. I. C. ex. 17. th. 15. Conf. Grot. L. 2. c. 11. §. 5. n. 1. aut majores facti ratam habuerint, t. t. C. si maj. fact. rat. hab. sive expressè, sive tacite Dn. Strauch. Diss. Justin. XXVII. aph. 20. aliquo actu subsequuto qui patientiam & observantiam illius ostendit, l. 5. l. 24. ff. rem. rat. hab. Menoch. L. 2. pres. 33; n. 30. Quæ tamen rati habitio non præsumitur. Menoch. L. 2. pres. 39. n. 1. quare eam alleganti probatio incumbit. §. 4. *J. de legat. l. 2. l. 5. l. 21. ff. de probat. l. 1. C. eod. Barbos. Locupl. L. XXI. cap. 4. ax. 4. pr. Conf. Dn. Struv. S. I. C. ex. 8. th. 52. Et sanè liberum est, si velint, minoribus, postquam ad majorrennitatem pervenerint, Fraternitates ab initio vitiosas non tantum inter se in parili minorennitate constitutos, sed & cum aliis majoribus contractas per rati habitioem convalidare, l. 65. §. 1. ff. de R. N. l. 95. §. 2. vers. aliquando. ff. de solut. l. 42. de usur. adeò ut posteriores ad earum observationem etiam inviti teneantur, cum ipsis à tempore factæ statim Fraternitatis fuerint obligati, pr. *J.****

*de auct. tut. ibiq. Bachov. l. 7. § 1. ff. de rescind. vendit. l. 13. §. ante-
pen. de act. emt. junct. l. 19. ff. de R. I. Hahn ad Wesenb. tit. de pact.
n. 5. Dn. Strauch. Diss. Justin. V. aph. 29. non obst. l. 29. ff. de R. I. c.
non firmatur 18. de R. I. in 6to. Vid. Bronchorst. ad d. l. 29. Barb. Lo-
cuplet. Lib. XIX. cap. 30. ax. 1. Nec hodiè quicquam est frequen-
tius, quàm ut Fraternalitates ejusmodi, præsertim à commilito-
nibus in scholis, opificibusque in eadem officinâ laborantibus a-
liisvé tum adhuc minoribus conventæ, si non expressè, tacitè ta-
men in majori ætate confirmantur.*

XI. Multo minus Fraternalitatem Conventionalem sicq; Com-
potatoriam pacisci possunt ob defectum rationis ac voluntatis
*naturalem I. Infantes seu septenniò minores. l. 18. pr. C. de jur.
deliber. l. 1. §. 2. ff. de admin. tutor. §. 9. F. de inutil. stipul. l. 32. §. 2.
de acquir. possess. l. 32. in fin. C. de inoffic. testam. vocabulò sensus
pro usu rationis seu judiciò acceptò, uti rectè explicat Dn. Stryk.
Tr. de Jur. sens. proæm. n. 15. ne quidem cum tutoris autoritate, §.
9. Inst. de inutil. stipul. cum hujus interpositione non possit supplere
eorum intellectus, qui planè est nullus. dd. ll. Dn. Eckolt ad tit.
ff. de auct. tutor. §. 1. nec quenquam sibi obligant, nec ullò modò
obligantur. Hahn. ad Wesenb. de pact. n. 5. Dn. Eckolt. ad tit. ff. de
O. & A. §. 20. n. 1. Dn. Struv. ex. 6. th. 39. II. Mente capti, tam in
specie ita dicti. §. 3. & 4. F. de curator. qui citrà rabiem tranquil-
là quâdam mentis alienatione laborant. Bachov. ad d. §. 4. F. de
curator. n. 4. l. 2. de inoffic. testam. quàm furiosi, §. 8. F. de inutil. sti-
pul. l. 5. l. 40. ff. de R. I. l. 22. §. 2. solut. matrim. l. 8. §. 2. ff. de opt. le-
gat. l. 12. §. 2. ff. de judic. quales ab initio non præsumuntur, arg.
l. 6. ff. de curat. fur. cum quælibet res in naturali statu esse præsu-
matur, qui est cum ratione genitum esse, Menoch. L. 6. præf. 45. n.
19. Quare mentis alienationem tanquam accidens alleganti pro-
batio incumbit, l. 5. C. de codicill. Barbos. Locuplet. L. 12. c. 3. ax. 1.
in fin. & ax. 3. Dn. Carpzov. L. VI. Resp. 112. n. 7. Nec Fraternalita-
tes ab ipsis celebratæ à curatore rectè confirmantur, Dn. Struv. ex.
6. th. 37. Dilucida verò habentes intervalla tempore intermissio-
nis rectè eas paciscuntur, l. 6. C. de curator. furios. Fraternalitates
quoque ante furorem factas superveniens dementia non infringit,
l. 20. ff. de injust. rupt. irr. test. Furiosis similes sunt summâ ac alie-
nationem mentis inducente ebrietate obruti, arg. c. 14. X. de vit.
& honest. cler. c. sane. 7. c. 15. q. 1. Dn. Lauterbach in tr. Pand. synopt. §. 1.
th. 7.*

th. 7. Quare nec ipsi Fraternitatem rectè inire possunt, *Dn. Eckolt. ad ff. tit. de pact. §. 7. Dn. Strauch. Dissert. Justin. XII. aph. 7. Dn. Carpz. p. 1. c. 25. d. 36. ubi n. 6. seq. de probatione ebrietatis quoq; agit; Nec ad initæ observantiam in conscientia tenentur. Vid. Blas. Multibib. de Jur. potand. §. 21. p. 34.*

XII. Ob *Moralem* voluntatis defectum nequeunt *Prodigi*, quibus decretò Magistratus *l. 1. l. 6. l. 16. ff. de curator. furios. §. 2. §. quib. non est perm. fac. test. Bachov. ad §. 3. §. de curator. n. 3. Dn. Carpzov. p. 2. c. 15. d. 37. & p. 3. c. 6. d. 10. Dn. Eckolt. ad ff. tit. de curat. furios. §. 3. Dn. Strauch. Dissert. Justin. V. aph. 33. bonis est interdictum, l. 28. §. 1. ff. de pact. l. 40. ff. de R. I. Dn. Eckolt. ad ff. tit. de pact. §. 7. sine curatorum consensu, ut efficaciter obligentur. l. 6. ff. de V. O. si damno ipsorum Fraternitates cedant. *dd. ll. Quid si juramentò confirmaverint? Vid. Dn. Strauch. Dissert. Justin. V. aph. 34.* secus ergò est, ut firmæ sint Fraternitates ab his celebratæ, si ipsis sint utiles, conditionemq; eorum faciant meliorem; cum ea, quæ ex re ipsorum sunt, prodigi facere non prohibeantur, tanquam cessante, in metuendâ patrimonii perditione fundatâ, *l. 1. ff. de curat. furios.* interdictionis causa, quare & effectus cessare debet, *arg. l. 6. §. 2. ff. de Jur. Patron. l. 6. C. de LL. Dn. Carpzov. p. 3. c. 6. d. 11.* aut ad sanos mores redierint, *l. 1. pr. ff. de Curat. furios.* de quò tamen cognoscere & decernere debet Magistratus. *Bachov. ad §. 3. §. de Curat. n. 3. Dn. Struv. ex. 31. thes. 92. n. 3. Dn. Brunnem. ad l. 1. ff. de Curat. fur. & ab. extr. min. n. 3. & 4.* ubi resipiscentiam notoriam excipit. Illud quoq; certum est, prodigalitate eamque secutâ interdictione bonorum, Fraternitates ante eam factas non infringi. *l. 20. ff. de injust. rupt. irrit. test. junct. l. 40. ff. de R. I.* Sed dixerit aliquis, annon supervacanea est hæc de potestate harum personarum in Fraternitatibus *Compotatoriis* ineundis inquisitio, frustraneaque profuse ejus negatio, cum totò ferè die contrarium doceamur, quâ ratione, licet non omnes, multæ tamen, si non plurimæ ex iis sine tutorum aut curatorum consensu, præsertim cum ejus ad quamvis adhibitio non tam difficilis quàm tædiosa esset, felicissimè, nec quòquam contradicente, pro arbitriò Fraternitates celebrare consueverint. Et sanè id fieri non negarim. Idem mihi cum aliis observare licuit. Sed male à factis ad jus infertur. *cap. ex literis. 3. de fid. instrum.* Non quid fit, sed quid fieri debeat, spectandum est, *l. 13. C. de sentent. & inserl.**

Non

Non enim omnia, quæ fiunt, rectè fiunt. Quot filiorum familias sunt mutui sumtiones? Quot mulierum occurrunt fidejussiones? Scitis tamen & Macedonianò & Vellejanò improbatæ, denegatò eis omni effectu. Tacebo alia. Ergò cum Nos non de factò, sed de jure, an nimirum rectè fiant, sintque ad effectum juris obligatorix? quæramus, nihil eorum allatio contra nostra asserta suffragabitur.

XIII. Benè tamen Fraternitatem Compotatoriam inire possunt nostri temporis *Servi*. Antiquà enim illà servitute inter Christianos abolitâ, quâ captivi cum aliis non permutati, lytrò certò ab hostibus redimuntur, *Schulz. synopsis. J. de jur. person. lit. a. Dn. Eckolt. ad tit. ff. de I. & I. §. 25.* omnes hodiè homines sunt liberi, qui æquè ac alii omnia paciscendi, contrahendi &c. jura habent, *arg. l. 32. l. 209. ff. de R. I.* Idem sentimus de hominibus propriis & rusticis in Germaniâ. *Vid. Schulz. synopsis. J. de inutil. stipul. lit. a. Dn. Struv. Jpr. Roman. German. L. 1. tit. IV. aph. 3. seq.* De servis Juri nostro Civili cognitis, an Fraternitatem inire potuerint? adhuc quæri posset. Ut ut autem antiqua penitus ignoranda non sint. §. 1. *J. de Testam. Ordin.* magis tamen utilia, & quæ in ipsis rerum obtinent argumentis, accipienda, juxta voluntatem *Imp. Justiniani §. 3. proæm. de confir. Instit. add. Bachov. ad d. §. 1. J. de Testam. ordin. Barbos. Locuplet. L. 1. c. 49. ax. 1.* Quare de iis, tanquam non amplius obtinentibus, non magnoperè laborandum putavi. Fructuosior de *Filiis familias* est quæstio, quæ omninò affirmanda, si Fraternitas ab iis cum *extraneò* contrahatur. *l. 19. §. 1. l. 21. §. 4. l. 28. §. 2. de pact. quod ex omni causâ obligantur, l. 57. ff. de judic. l. 39. ff. de O. & A.* Removentur ergò *pater*, quod tamen in suavissimâ patriâ aliquando inter duos Epicuri de grege porcos, liceat Poetæ verbis uti, factum memini; & *Fratres naturales & legitimi*, etiam post mortem patris, cum quibus Fraternitatem inire non possunt, tum quod inter patrem & filium conventio efficax regulariter iniri non possit. *l. 7. ff. de O. & A. l. 4. l. 11. ff. de judic. l. 2. ff. de contr. emt. l. 6. C. de bon. qua liber. l. unic. C. de castr. pecul.* tum, quod jam amore & amicitia, per Fraternitatem alias conciliandâ, hæ personæ omnes sibi invicem arctissimâ jungantur. §. *fin. J. de noxal. act. l. 8. §. 3. ff. quod met. caus. l. 7. C. de curator. furios. l. 77. §. 20. de legat. 2. l. 41. §. 4. & 6. de fideic. lib.* Accedit, quod æqualitate quadam per Fraternitatem inductâ, facile patris minui posset

posset autoritas, quam tamen filius semper revereri *can. 1. distinct. 38. arg. l. 2. ff. de J. & J. honestamque ac sanctam habere debet, l. 1. l. 2. l. 9. & l. 10. ff. de obseq. prest.* Possunt præterea Fraternitatem Compotatoriam celebrare *Fæmina*, cum pro lubitu contrahere *l. 12. C. de pignor.* resque suas liberè alienare, *l. 6. C. de revoc. donat.* adeoque consentire queant; sine curatorum consensu de Jure Civili, *ad. ll.* quanquam de Saxonico aliud dicendum videatur, *per Novell. const. August. 15. p. 2.* nisi eis fuerit utilis. *Dn. Carpz. ad d. c. 15. def. 17.* Utròque ergò sexu Fraternitates inire valente, de *Hermaphroditis* minus dubitandum erit, non attentò, an magis in sexum fœmineum, an masculinum inclinent, secundum quem aliàs æstimantur, *per l. 10. ff. de stat. homin.* inque dubiò pro masculis habentur. *Dn. Eckolt. ad ff. tit. de stat. hom. §. 2.* Sequuntur *Senes*, qui cum præditi sint facultate consentiendi *arg. l. 16. C. de donat. l. 3. C. qui testam. fac. poss.* nec à potestate Fraternitatis Compotatoriæ celebrandæ removendi erunt, nisi senectus rationis usum simul sustulerit. Eòdem numerò censendi sunt *Cæci*, *arg. l. 9. ff. de adopt. Dn. Stryk. Tract. de Jur. sens. Dissert. II. c. 3. n. 10.* Et *muti & surdi*, *l. 4. §. 1. ff. de pact. l. 48. de O. & A. five nati live facti l. 1. §. 7. ff. de Edil. Edict. §. 3. J. quib. non est perm. fac. testam.* ut Fraternitatis pactum celebrare queant; modò intellectu & voluntate instructi, de eò, per sensum visus aut auditus, signis, literis aut verbis, secundum conditionem eorum adhibitis, edocti sui quoque animi sententiam per literas vel signa, quorum expositioni cognati ipsorum quandoque adhibendi, qui eorum notitiam habeant, *Dn. Stryk. Tr. de Jur. sens. Dissert. IV. c. 3. n. 16.* exprimere valeant. *l. 43. pr. ff. de procur. l. 52. §. pen. & ult. ff. de O. & A. l. 65. §. 3. ff. ad Sc. Trebell. l. 124. ff. de R. I. Dn. Stryk. d. l. n. 12. Dn. Struv. ex. 6. th. 35. Dn. Strauch. Diss. Justin. XII. aph. 7. add. latè Matth. Cuno de pact. L. 1. c. 13.* Tandem *Nobiles & Ignobiles, Clerici & Laici, Doctores & Studiosi*, aliique non prohibiti ad celebrandum Fraternitatis pactum admittuntur.

XIV. Vidimus hætenus *personas*, quæ Fraternitatis Compotatoriæ pactum inire vel non inire possint; nunc methodi ratio, Subject. Passivum.
Cum Quibus id licitè celebretur, illarum considerationem postulat. Et ferè dicendum, Fraternitatem licitam esse cum omnibus iis cum quibus Juris Gentium est communio. *Dn. Strauch. Dissert. Justin. XII. aph. 8.* Non ergò discrimen *Religionis*, si ve receptæ in Imperiò nostrò,

nostrò, siue rejectæ, hic admittendum. Quare Protestantes cum Pontificiis, hosque rursus cum illis salvâ conscientia Fraternitatem Compotatoriam pangere posse extra dubium est. Valida ergò fuit, quam ex eruditò, qualia ipsius sunt, VIRI MAGNIFICI, ADMODUM REVER. ET EXCELLENTISS. DN. D. JOHANNIS SAVBERTI, Patroni, Fautoris & Hospitis submissè Colendissimi, inter cœnandum aliquando habitò discursu accepi, illa in Academia Helmæstadiensi inter Abbatem & Nobilem quendam contracta. Pariter eadem cum *Judæis & Hæreticis*, etiam *Turcis*, licitè initur Jure tam Civili, l. 8. l. 9. C. de *Judæ. & calicol. Dn. Strauch. Dissert. Justin. XII. aph. 8. add. Dn. Carpzov. p. 3. c. 13. d. 36.* quam Naturali. Vid. *Grot. L. 2. de J. B. & P. c. 15. §. 8. seq. ibiq. Dn. Simon & Osland. observ. ad th. 10.* nisi, quales multos reperias, scrupulum sibi quis in conscientia faciat, dubitante enim conscientia nihil in quocunque rerum genere est faciendum, secundum *Roman. 14. v. 23. 1. Cor. 8. v. 7.* aut conditiones religionem pulsantes in se contineat. *Dd. alleg. in Grot. d. l. Excipe tamen Manichæos l. 4. pr. §. 2. & 3. C. de hæret. & Manich.* Quanquam, re extra leges Civiles, conscientiam omninò stringentes, penitius consideratâ, Fraternitas cum his contracta Juri Naturæ non contrarietur. Et prorsus exclude *Atheos* practicè tales, *Vid. Naz. de Consc. Advoc. c. 1. n. 67. add. Pufendorff. de J. N. & G. L. 3. c. 4. n. 4.* quia non DEO, multò minus ergò hominibus fidem servant. Pietate autem adversus DEUM sublatâ, fides & socialis ille amor tollitur. Hinc eos utique Jus Naturæ abhorrere, dicit *Excellent. Dn. Ziegler, Lumen illud Jctorum Wittebergense in not. ad Grot. L. 2. de J. B. & P. c. 15. §. 8.* Quamvis verò cum Hæreticis, Judæis, Turcis aliisque infidelibus secundum hætenus dicta licitè contrahi possit; Tutius tamen est ab ejusmodi Fraternitate abstinere. Præterquam enim, quod corrupendæ veræ fidei *c. sepè malorum. c. nullus. c. 28. qv. 1.* totiusque adeò animæ salutis periculum non leve sublit, haud unò ad eundem scopulum hæc viâ collisò, facilè infirmorum animos offendere posses, ipsis si non cum adversariis prorsus colludere eorumque idololatriam approbare, de veritate tamen tuæ religionis dubitare visus. Quinimò nemini de offendiculò alterius certo salva est Fraternitatis cum alienis à religione nostrâ celebratio; cum res per se licitæ intermitti debeant, si sine scandalo usurpari nequeant, *1. Corinth. 8. vers. 12. seq. Vid. Balduin. L. 2. Cas. Conscienz. c. 6. cas. 6. & 9. D. Osland. ad Grot. de J. B. & P. L. 2. c. 15.*

c. 15. th. 10. observ. unic. Præterea inita vix ac ne vix quidem vero candore nitetur, adeoque nunquam ei tuto credendum. Una enim religio homines reddit invicem amantes. Vid. Oldenburg. Itiner. Germ. Polit. p. m. 174. Et notæ sunt periculosa quorundam ex iis doctrinæ, quibus, contra legem naturæ cuius hominum à Deo inditam, fidem hæreticis non servandam: Quinimò omnes religioni ipsorum non addictos ferro & igne iuste tollendos esse docent & dicunt. Unde facile ad consilium in tui perniciem non tam capiendum, quam perpetrandum adduci possent.

XV. Nec refert, *Æquales conditione & dignitate sibi sint paciscentes, an Inæquales.* Vid. l. unic. §. 10. C. de latin. libert. toll. Licita ergo est Superiorum cum inferioribus Fraternitas. Et rectè Princeps cum subditò eam inicit, l. 15. ff. de publican. Nimirum maxima Principibus est affectuum vehementia, quæ, licet defixiorem cultum & admirationem populo injuncturi ei quandoq; se subducere, neque cuius nimis vulgare debeant, majore ex longinquò majestati reverentiâ accedente, continuò contra conspectu magnos viros ipsâ satietate minus verendos faciente; Vid. Marselaër de Legat. L. 1. Dissert. 19. non rarò tamen hominem etiam primâ modo vice visum subitanè motu clarissimis mirificæ prorsus gratiæ signis profecuti, Fraternitate quoque Compotatoriâ sibi jungunt, ne semihorulæ quidem spatium victuri, nisi perpetuò illius conversationis usu fruantur. Vid. B. Dn. Schupp. in Regenten. Spiegel c. 4. p. m. 41. At fortuna talismodi ministri tantò est deterior, quanto periculiosior. Facile enim proditâ animi intemperantiâ ulteriorem, præter ludibrium, cui se exponit, honoris & promotionis gradum impedit. Et, pro more rerum humanarum, quò fortuito cœptæ fortuito quoque solent finire, plerunq; Principes brevi satiati, favore in odium conversò, ejusmodi Ministri, præsertim ingenio ejus non rectè æstimatò, in usurpandâ gratiâ paulò liberioris, ne dicam importunioris, amicitiam si non prorsus deponunt, novam tamen ei superinducunt, prioris non tam contemptu, quam certissimâ ruinâ insequente. *Elegant. de hoc egit Dn. Scharfshmid. in Colleg. Privat. de Stat. Curios. c. 5. ax. 2. seqq.* Caveat ergo sibi quisque inferiorum à Fraternitate cum Principibus ineundâ; aut ad eam tandem commotus ne illi nimium confusus quicquam intumescere discat. Quinimò quò magis se efferrî intelligat, eò plus humilitatis & reverentiæ exhibeat. Sic

enim constantior Principum erga illum erit favor, fortunaque securior. *Vid. Guazz. de civil. convers. Diss. IV. p. 3. quest. 5.* Idem de Personâ in dignitate Consulari fortè, Prætoriâ aut Senatoria aliâve publicâ constitutâ & civibus subditisque est dicendum. Nec obstant *l. 33. ff. de R. C. l. 3. C. sicert. petat. l. 46. ff. de contrab. emt. l. unic. C. de contract. judic.* similesque, quibus Officialibus durante suâ administratione cum subditis contrahere & negotiari prohibitum erat; utpote quas in nostris Magistratibus & Officialibus non amplius observari & moribus hodiernis antiquatas esse testatur *Dr. Eckolt. ad ff. tit. de R. C. §. 8. in fin. & tit. de contrab. emt. §. 3.* allegatô idem testante *Mejer. in C. F. A. de contrab. emt. th. 11. add. Matth. Cunor. de pact. Lib. 1. c. 25. n. 5. Dr. Strauch. Diss. Justin. XIII. aph. 3. in fin. atque Dr. Brunnem. ad d. l. 33. de reb. cred. num. ult.* Nec est dubium, quin Domini cum Vasallis, *arg. 2. F. 3. §. 1. in fin.* Nobiles cum Studiosis, *Vid. Blas. Multibib. de Fur. potand. §. 23.* Advocati cum Clientibus *l. 6. §. fin. l. 7. ff. mand. l. 5. C. de postul. l. 15. C. de procurat.* præsertim si palam & bonâ fide fiant, *Matth. Cuno. de pact. L. 1. c. 25. n. 4.* Studiosi cum Doctoribus & Magistris, imò & Scholaribus, *Vid. in. Multib. d. tract. §. 22.* Fraternitates celebrare queant. Nec est illicita inter Studiosos & Mercatores, nec dissuadenda, cum multa sæpius Studiosis tum in literis alio mittendis, tum materiâ vestimentorum emendâ afferre soleat commoda, mercatoribus non pro levi gloriâ sibi eam ducentibus. Certè novi quendam, qui ejus utilitatem reapse multoties expertus est. *add. Blas. Multibib. d. tract. §. 24.* Alia quæstio est, an Pastores atque Ministri Ecclesiæ cum rusticis eam pangere possint? Et sanè, re per se spectatâ, minimè prohibentur, nec peccant; Quamquam tutius agant, si ab eâ absterneant, cum facilè aliis simplicibus & imperitis per eandem nocere possint, quod ipsis omninò est cavendum.

XVI. Operæ quoque pretium est investigare; An Præceptores Scholarum cum tibicinibus & discipulis; nec non Domini cum famulis Fraternitatem rectè ineant Compotatoriam? Non enim adeò diu est, ubi ea contigerunt. Ac licet, si sit extra aliorum offendiculum, quod tamen præcipuè circa discipulos vix fieri existimaverim, non peccent; tutiorem tamen judicarem negativam sententiam, adeoque ejus abstinentiam potius suaderem. Ut enim taceam, haud levem sæpius inter inæquales Fraternitatis vinculi

infix.

infirmitatem esse, amicorum, si *Tacito* de Vitellio loquenti fides est, *L. 3. H. n. 88.* quantò clarior sit, minùs fidò: ab humanitate quidem favor, à gravitate cultus, à nimiâ familiaritate non tam apud inferiores ipsos, quàm alios etiam contemptus nascitur. *l. 19. pr. ff. de offic. Præs. Viles enim, qui nimium civiles.* Tantâ iplis inferioribus exinde accedente audaciâ, ut & in conspectu aliorum Virorum Dominis interloqui, ne dicam contradicere, Præceptorumque iussa vilipendere non erubescant. Quod an ad augendam auctoritatem faciat, judicent alii. Et præstat Virum sedatum ac gravem dici, quàm nimis facilem aut festivum, cui à classe fatuorum haud procul locus est. Neque illud hæcenus à me impetrare potui, ut crederem honestioris conditionis hominem citra omnem existimationis suæ apud graves Viros onerationem cum infamibus, quales præter alios furti quoque & injuriarum damnati *l. 4. §. fin. l. 6. pr. ff. de his qui not. inf.* etiam in forò Saxonico, tum Communi, uti ex aliis tradit *Schulz. Synops. F. de pæn. tem. litigant. lit. e.* tum Electorali, quum jura correctoria, quale *Novell. 42. p. 4. Electoris Augusti* sanè est, extendenda non sint ad casum, de quò expressè non loquuntur *arg. l. 1. §. 20. ff. de exerc. act.* adeoque expressè non mutatum stare non prohibeatur, *l. 27. C. de testam. l. 32. §. 6. C. de appellat.* levisque notæ maculâ notatis & malis Fraternitatem pangere posse, etiam si eos vitæ antea actæ pudeat, illâ in melius mutatâ *l. 43. d. 4. ff. de R. N. Dn. Eckolt. ad ff. tit. de his qui not. inf. §. 12. n. 9.* Noscitur enim ex sociò, qui non cognoscitur ex se; ut vetus habet verficulus. *Vid. Dn. Carpz. p. 2. c. 6. def. 14. n. 1.* similisque quis præsumitur illis, cum quibus ipsi est amicitia, consuetudo & familiaritas *l. 19. C. de Episc. & cler. l. 28. C. de inoffic. testam.* Similis enim plerumque simili adhærescit, *l. 15. §. 18. ff. de injur.* nihilque communius, quàm mores, etiam imprudenter, à conversantibus formari, *l. 25. §. 6. de Ædil. Edict. malorum consortiis bonos corrumpentibus c. sapè. 28. qv. 1.* Vid. *Borcholt. Tr. Feudal. c. 8. n. 121.* Hinc parentibus filios talismodi culpatae Fraternitatis de eâ vitandâ non tantum admonere & castigare, *l. unie. C. de emend. propinq. l. 3. C. de patr. potest.* sed etiam in contumaciâ perseverantes citra carceris privati pœnam, de quâ *vid. l. 1. C. de privat. carc.* clausos detinere, quia hoc ad correctionem morum, non ad custodiam facit, *Vid. Schneidem. ad F. de patr. pot. n. 27.* Quinimò desperatæ penè emendationis in domum disciplinarem, vulgo

ein Zuchthaus/ (de quâ ad coërcendum otium & malitiam in Ele-
 ctoratu Saxonico extruendâ in comitiis præteritâ hyeme Dresdæ
 habitis deliberatum fuit) interveniente magistratûs eorumve, qui-
 bus ædium hujusmodi inspectio credita, autoritate detrudere li-
 cet. *l. unic. C. de emend. propinq. arg. l. 3. l. 4. C. de patr. potest. add.*
Deuteron. 21. vers. 18. seqq. Vid. Reimers Dissert. de Caut. Abund. in
Contract. sub Præs. Dn. Stryk. Francof. M. Octobr. Anno 1678. ha-
bit. c. 1. n. 14. seq. Præsertim cum quis Fraternitate Compotato-
 riâ cum malis contractâ, facilè exinde inquisitioni & quandoque
 torturæ subjici possit, conversatione cum malis inquisitionis cau-
 sam, juxta *Dn. Brunnem. in Proc. Inquis. c. 4. n. 34. per l. 25. §. 6. ff.*
de Edil. Edict. & arg. l. 3. §. 2. ibi. sollicitè curare, qualiter converse-
tur. ff. de admin. tutor. & torturæ indicium præbente, modò aliud
adminiculum concurrat, juxta Zang. Tract. de Quæst. & Tort. c. 2.
n. 127. & 204. arg. d. l. 25. §. 4. & 6. ff. de Edil. Edict. & Ordin. Crim.
Carol. V. art. 44. von Zauberer genugsame Anzeigung/ ibi, auch son-
derliche Gemeinschaft. Viderint ergò, quàm benè existimationi
suz consulant, qui cum adulteris, furibus, spuris, meretricibus,
carnificibus, licitoribus, similibusque egregiis personis Fraternita-
tem inire consueverunt, nullâ tituli publicè ipsis collati, quò præ-
aliis eminent, habitâ ratione. Exempla afferre supersedeo, enar-
ratione eorum quàm copiosâ, tam odiosâ extiturrâ. An autem de
Fraternitate cum Legitimatò contractâ idem sit dicendum? colli-
ge ex iis, quæ tradit Dn. Carpz. p. 2. c. 6. d. 15. seq. & Dn. Eckolt. ad ff.
tit. de his, qui sui vel al. §. 19. seqq. add. Naz. de Cons. Advoc. c. 1.
n. 54. seqq.

XVII. Nec quicquam Fraternitatem impedit *Diversitas Sexûs;*
 nec attenditur solutinè sint, an ligati. Benè ergò uxores & vir-
 gines, tam inter se, (notum enim est, masculinum sub se conti-
 nere fæmininum, *l. 7. ff. de jurisd. l. 62. de legat. 3. l. 1. ibiq. Gadd. de*
V. S. add. Barbos. Locuplet. L. XIII. c. 13. ax. 1. & Fratrum appella-
tione etiam sorores contineri l. 35. ff. de pact. l. 93. §. 3. ff. de legat. 3.
l. 78. §. 5. ff. ad Sc. Trebell. ut adeo idem de nostrâ Fraternitate di-
 ci possit; quanquam non contradicam, si sororietatem appellare
 velis, modò vocabulum habeatur,) quàm cum viris juvenibusque
 eam inire possunt. Nec sanè infrequentes sunt eæ, exemplò, præ-
 ter alia quamplurima, nuper admodum in itinere meo observatò.
 Quanquam satius fortè sit, sibi ab eis præsertim posterioribus quo-
 quò

quò modò cavere; cum facile quædam non tam magnæ familiaritatis & voluptatis, quàm pudicitia non ubique intactæ & immaculatæ opinio suboriri possit, *arg. l. 1. §. 5. ff. de postul. l. 8. §. 3. C. de repud. & jud.* Sæpius enim contigit, ut, viâ per Fraternalitatem ad intimiorem admissionem stratâ, non multò post infante subsequutò stuprum omnibus patuerit. *Vid. Blas. Multibib. de Jur. potan. §. 25. p. m. 48.* Similiter inter *notos & ignotos, peregrinos & cives* Fraternalitas consistere potest. *l. 2. pr. ff. de pact.* Quamvis levitatis haud obscuræ argumentum exhibeat, amicitiam inter pocula aliis incognitis, quos fortè primùm vidimus, & quorum virtus nobis non est perspecta, vel unius vini haustu mercandam venum protrudere: cum sæpè quem Theseum aut Proclum, Pyladem aut Orestem putâsses, ipsò Catilinâ sit molestior. *Dn. Simon. in Dissert. de Jur. Pocul. cap. 4.* Et, ut hæc finiam, sole meridianò, puto, clariùs cuivis apparebit, tutissimam esse Fraternalitatem cum personis ejusdem fidei, nobis non multùm inæqualibus, antè cognitis ac moribus probatis susceptam. Ita enim præstantior & certior, sine contemptu existimationisque notâ, amicitia conciliabitur. *Vid. Dn. Simon. in Dissert. de Jurib. Pocul. c. 4.*

XIIX. Fit Fraternalitas nostra *mutuò paciscentium consensu, inter computationem declaratò l. 1. §. 3. ff. de pact.* Videre ergò est, non sufficere unius voluntatem & oblationem, *d. l. 1. §. 2. ff. de pact.* sed alterius acceptatio accedat, necesse esse, sine cujus interventu nondum est Fraternalitas *arg. dd. ll. junct. l. 10. l. 19. §. 2. ff. de donat.* Consensus verò iste mutuus *expressè* declaretur; declarationem enim voluntatis quævis conventio requirit, *l. 1. §. 2. ibi. idem duorum placitum. ff. de pact. Dn. Stryk. Tract. de Jur. sens. Diss. X. cap. 4. n. 3. an tacitè, ex quò abundè id capiatur, non interest. l. 2. pr. l. 4. ff. de pact.* Est enim idem hujus, ac illius iudicium, *l. 3. ff. si cert. petat. l. 21. ff. de jur. dot. l. 94. ff. de V. O.* quando verba expressa pro formâ actûs non requiruntur. *Barbos. Locuplet. L. V. c. 36. ax. 9. Dn. Carpz. L. V. Resp. 105. n. 12.* Expressa voluntatis declaratio expeditur quibusvis Verbis *arg. l. 1. §. 2. ff. de pact. l. 14. §. 3. de const. pecun.* Quæ enim signa apertius voluntatem animi demonstrant? *l. 7. §. 2. ff. de suppellect. legat. l. 21. §. 1. ff. de tutor. & curator. Conf. l. 1. §. 3. ff. ad L. Cornel. de sicar.* Qualia autem communiter adhibeantur? *Vid. ap. Blas. Multibib. de Jur. pot. §. 20. aut Nutu, l. 52. §. fin. ff. de O. & A. l. 65. §. 3. ff. ad Sci.*

Forma Es-
sentialis.

Scit. Trebell. ibiq; Gothofr. lit. a. Dn. Struv. ex. 6. th. 34. aut quandoque pro ratione paciscentium Literis. *conf. supr. th. XIII. Tacite* vero Fraternitas contrahitur, si quis actum aliquem gerat, ex quo sufficienter eum consensisse colligi possit. Qualis est, si præsens sit ac ad oblatam Fraternitatem taceat. *c. qui tacet 43. de R. I. in 6to. l. 13. §. fin. ff. locat. modò (1.)* eam contradicendò impedire poterit. *l. 5. ff. de adopt. l. ult. 63. ff. de re judic.* Tunc enim patientia cum scientiâ habetur pro consensu, *l. 1 §. 5. ff. de exercit. act. l. 1 §. 3. ff. de tribut. act. l. 6. §. 2. ff. mand.* Quod non obtinet tantum, si quis uni, sed & multis Fraternitatem obtulerit, ut cum omnibus, qui non contradixerunt, contracta videatur, *arg. dd. ll.* Quid verò, si quis absens oblatae fortè ab aliquò toti sodalitiò Fraternitati superveniat & taceat, an consensisse & Fraternitatem cum eò iniisse intelligatur? Videtur dicendum, quod sic; dum enim non contradixit, pro consentiente habetur, *per ll. supr. alleg.* Verum enim verò cum hæc procedant de eò, qui jam de obligandâ suâ personâ certus est, *l. 6. §. 2. ff. mand.* qualis tamen, propositâ jam ante plenam ipsius præsentiam ceteris Fraternitate, hic non erat; Ergò nec consensisse, nec Fraternitatem iniisse, multò minùs ad eandem observandam obstrictus esse censetur, *l. 55. ff. de Ædil. Edict. Dn. Carpz. p. 2. c. 11. def. 30. n. 10. Conf. Barbof. Locuplet. L. XIX. c. 1. ax. 6. aut (2.)* ea ipsi sit utilis, qualis censetur cuidam ab homine ipsi non adeò inæquali moribusque probatis & benè cognitò oblata, in quam præsens ac tacens præsumitur consensisse. *Menoch. L. 2. præf. 74. n. 6. Dn. Carpz. L. VI. Resp. 101. n. 14.* Aliud ergò dicendum, si oblatam Fraternitatem contradicendò impedire haut poterit, *l. 39. ff. de pignor. act. l. 63. ff. de re judic. Bronchorst ad l. 142. ff. de R. I. aut ea ipsi præjudicio & incommodo cedat, l. 8. §. 1. ff. de procur. l. 5. ff. de S. P. U. l. 8. §. 15. ff. quib. mod. pign.* Hinc persona egregia, fortè Doctor aut Studiosus in oblatam sibi præsentî à licetore similivè Fraternitatem tacendò consensisse non præsumitur, cum existimationem ejus quodammodò lædat, adeòque præjudicio ipsi sit non minimo, *Vid. Dn. Carpz. L. VI. Resp. 101. n. 14.* nisi præter illam suam præsentiam & taciturnitatem etiam ad factum aliquod, unde consensus colligatur, progressus fuisset, puta, si de Fraternitate hæc noviter inita gratulationem admisisset &c. *Vid. Berlich. p. 2. concl. 57. n. 65. & 69.*

XIX. *Liber* tamen & *spontaneus* sit consensus iste mutuus, necesse est. *l. 116. ff. de R. I.* Ergò quemadmodum facta Fraternalitatis oblatio, mutatâ voluntate, ante acceptationem revocari potest, *l. 3. pr. §. 1. ff. de pollicit. Dn. Struv. ex. 6. th. 33.* ita & libera alteri est oblationis acceptatio, *d. l. 3. l. 1. §. 2. ff. de pact.* Hinc facilis est responsio ad quæstionem: *An per recusationem Fraternalitatis Compotatoria injuria offerenti inferatur?* Nimirum sunt nonnulla, quorum recusatione plurimi, ne dicam omnes, gravissimam sibi putant fieri injuriam, non aliter nisi alapis aut gladiò vindicandam. Hujusmodi est denegare juveni choream, & ut alia taceam, abnuere Fraternalitatem, cum hâc ratione alter tacitè contemnat & vilipendat offerentem; sui verò parvipensionem nemo pati tenetur, ut loquitur *Chassan. ad Consuet. Burgund. rubr. 6. §. 4. n. 17.* Verumenimverò satis absurdè. Negatur enim ullam hîc subesse injuriam, quia Fraternalitatem pacisci factum est meri arbitrii, ad quod nemo invitus tenetur. *l. 3. §. 1. ff. de recept. arbit. l. 1. §. 2. ff. de pact. junct. l. 116. ff. de R. I. Dn. Carpz. p. 1. c. 1. d. 11. n. 7.* Ergò renuens utitur suò jure, & per consequens nemini facit injuriam. *l. 13. §. 1. ff. de injur.* Et porrò non statim colligendus exinde personæ contemptus. Possunt enim aliæ subesse causæ, ob quas recusatur Fraternalitas, fortè pejeratio &c. Secus sequeretur, & omnes me tacitè contemnere, qui beneficium accipere, aut mecum contrahere denegant, cum hâc ratione mea vilipendere fidemque meam in dubium vocare videantur. *Conf. l. 5. C. de O. & A.* Minus ergò juris erit offerenti alapâ recusantem excipere, aliòvé modò malè tractare; cum cessante offensione, cessare etiam debeat defensio. Quinimò, etiamsi recusationem Fraternalitatis ponamus esse injuriam, quæ tamen non est, neutiquam tamen alapa licitè dabitur. Nemini enim competit facultas sibi ipsi jus dicendi, vindictâ privatâ prohibitâ. Prætereâ hîc casu nulla inter offensionem & defensionem observaretur proportio. Recusatio enim Fraternalitatis, si sit, injuria sanè erit verbalis, quam armis aut verberibus repellere neutiquam licet. *Dn. Osland. ad Grot. L. 2. de F. B. & P. c. 1. th. 10. observ. 1. in fin. Vid. Dn. Eckolt. ad tit. ff. de injur. §. 21.* Interim tamen hîc casu facilius forte offerens, alapam renuenti infligens excusari posse videtur, si hic mox alius, præsertim tenuioris conditionis hominis Fraternalitatem admittat. Quo casu absque contumaciâ & contemptu vix poterit in pari causâ denegare,

D

negare,

negare, quod alteri mox concedit. Ideòque si prior persona sit nobilis vel egregia, quæ repulsam tulit, atque manibus suis aut ori non nihil licentiæ indulgeat, ignoscendum ei videtur, quod sui contemptum voluerit ulcisci. *arg. l. 14. § 6. ff. de bon. libert.* Justè tamen ne hòc quidem casu alapam inferri putaverim, cum Fraternitatem recusare factum sit meri arbitrii. Nec vitio vertendum reuerti, si magis unius amicitiam eligat, quàm alterius. Nam & offerentes non unumquemque eòdem prosequuntur affectu, majorique cum hòc, quàm cum aliò conversandi desiderio trahuntur. Ergò mores, quos quis in se probat, in alterò improbare nequit. *arg. l. 11. C. de inoffic. test.* Quanquam in me non susceperim, ut oblatam fortè Fraternitatem reuens ab alapis immunis præstaretur. Usus certè quæstionem sæpissimè ita decidens credulitatem suadet. Sanè videndum equidem est, ut oblatas, præsertim non adeò honorificas & amabiles Fraternitates declinare possis; non tamen immutabili ubique, si cum incommodo conjunctum sit, pertinaciã ei insistendum. Effugias alapas, offensam certè & odium occultum incurres; unde pluribus, si non ruinã, tamen stetit periculum non minimum. Ergò maximè cuivis vitanda. Quid? quod sæpiùs æmulos habeas Fraternitatem studio tibi offerentes, quò recusatione ejus factã, quasi maximè offensi aliquem insectationis prætextum nanciscantur. Non enim ex æmulatione, sed ex justò dolore odium & iram in illum concepisse volunt videri. Est ergò quædam sapientiæ pars, seculi moribus, quando illibatã conscientia fieri potest, morem gerere, & omnem æmulis invidiæ occasionem præripere.

XX Liber verò est consensus, si duobus ejus principiis *Cognitioni & Appetitui* live Intellectui atq; Voluntati nihil obsit. Obsunt illis (1.) *Error. l. 116. § 2. ff. de R. I. l. 15. de Jurisd.* qui si circã Substantialia sit, qualis est circã individuum, cum quò voluisti Fraternitatem celebrare, v. g. si velis Cajum, & is Sejus sit; circã facultatem paciscendi denegatam &c. Fraternitatem ipsò jure nullam facit, *l. 51. ff. de pact.* non tamen præsumitur; ergò ab allegante est probandus. *l. 4. C. de jur. & fact. ignor. Vid. Barbof. Locuplet. L. V. c. 16. ax. 1.* Circã Accidentalibus verò contingens, qualitatem fortè vel internam vel externam alterius partis, ut sunt vitia corporis & animi, cæcitas, defectus fortunarum, ebriositas, diversitas religionis, delictum commissum &c. nec Fraternitatem ineundam

dam

dam impedit, nec initam dirimit. *arg. d. l. 51. ff. de pact.* Conf. *Dn. Strauch. Dissert. Justin. XV. aph. 9. (2.) Dolus l. 116. ff. de R. I.* qui tamen non præsumitur, *l. 51. ff. pro soc.* sed perspicuis indiciis est probandus, *l. 6. C. de dol. l. 23. §. 1. de probat. l. 10. in f. C. de rescind. vendit.* & denique (3.) *Metus. l. 116. ff. de R. I.* qui tamen debet esse justus, ut in constantissimum etiam hominem cadat, *l. 5. & l. 6. ff. quod met. caus.* nec repelli possit, *l. 2. ff. eod.* qualis est mortis, *l. 7. §. 1. ff. quod met. caus.* verberum, cruciatus corporis, *l. 4. C. eod.* etiam per minas illatus, *l. 7. C. de his que vi met.* modò eas denunciatus aliàs exequi solitus fuerit, vel ex aliis rationibus earum executio justè metuenda. *Menoch. L. 3. pres. 126. n. 24. seq. Dn. Struv. ex. 8. th. 13.* Facile ergò judicandum, quid sentiendum sit de casu, quò provocationem ad duellum, (*So müste er sich mit ihm schlagen*) aut alaparum inflictionem alter admodum robustus alteri infirmiori cominatur, nisi Fraternitatem secum pacisceretur. Certè metu justò eam initam esse nemo negaverit. Subest enim timor, si non mortis ipsius, tamen cruciatus corporis, vulnere acceptò, ex duellò, cui tanquam illicito aliàs salvâ conscientia se committere non potest, nec debet, facile consequuturi. Idem de alapis esto: cum non tantum verberum nomine comprehendantur *in l. 15. §. 40. ff. de injur.* sed & cruciatum corporis indubitato importent, cujus utriusque justus est metus. Quid? quod alapa gravior reputatur, quàm vulnus, propter ignominiam adjunctam. Vid. *Dn. Osland. ad Grot. L. I. de J. B. & P. c. 2. th. 8. observ. 2.* non tantum militibus, sed etiam Studiosis præprimis juris; cum hi intuitu vitæ futuræ omninò militibus sint æquiparandi propter elegantissimam *L. Advocati. 14. C. de advoc. divers. judic. Dn. Seidel. in Dissertat. de Alap. cap. 4. n. 62. seq.* Conf. *Dn. Stryk. Tract. de Jur. sens. Dissert. III. cap. 2. n. 13. & Dn. Hopsner's Dissert. de Jur. Liber. circa vicinos strepis. nuper admodum sub moderam. Dn. PRÆSID. Patroni & Promotoris studiorum meorum nunquam non sanctè devenerandi, habitis cap. 2. n. 10. seqq.* Excluditur ergò metus vanus, si malum, quod intendit, in inferentis potestate non sit, *l. 7. ff. quod met. caus.* aut suspicio tantum mali inferendi ex alterius autoritate, aut reverentiâ ipsi debitâ contracta, *l. 9. pr. ff. eod.* Non ergò metu facta dicenda Fraternitas, si quam Rusticus aut Civis cum Nobili vel personâ Magistrali, Scholaris cum Studioso aut alius inferior cum superiore inierit. *l. 6. C. de his que vi*

met. add. Dn. Struv. exerc. 8. th. 13. n. 2. Idem dicendum de Fraternitate ad verba sequentia: Wann Er es nicht thäte / so wolte Er ihn öffentlich zum Schelmen und &c. machen / contractâ, cum infamia frustrâ à minante metuatur; existimatio siquidem cujusque à iudicio summi imperantis legumque dependet, l. 7. pr. ff. quod met. caus. Vid. Pufendorff. de F. N. & G. L. 3. c. 4. §. 8. Quid verò, si offerens recusantem interrogaverit: An vellet, nec ne? Er solte es nur sagen / ob er wolle oder nicht? hicque tum Fraternitatem oblatam acceptaverit, an metu ad eam fuerit compulsus? Putarem esse negandum. Nemo enim alterum ad paciscendum metu compellere præsumitur, l. 2. C. de his que vi met. quia metus incussio est delictum, quod non præsumitur. l. 51. ff. pro soc. l. 15. de condit. instit. Menoch. L. 3. præsumt. 126. n. 1. adeoque alter animum potius Fraternitatem adhuc semel ei offerendi, quam malum eumque eò compellendi fovere censetur. l. 56. etl. 192. § 1. ff. de R. I. Imputabit ergò sibi alter, quod nimium meticulosus rem nullam frustrâ timuerit, l. 7. pr. ff. quod met. caus. nisi, quod cuique eum alleganti incumbit, l. 2. l. 21. ff. de probat. metum justum edoceat, quod vel conjecturis & præsumtionibus expedire potest, Menoch. d. l. 3. præf. 126. n. 11. tortè quod offerens sit iratus & alias audax ac robustus, quodque clam aut in locò solitariò Fraternitatem prædictis verbis offerat. Vid. Barbof. Locuplet. L. XII. c. 30. ax 1. Menoch. d. l. n. 10. quas Judex arbitrabitur. Dn. Strauch. Dissert. Justin. II. aph 23. Nec admittitur metus purgatus; quem purgasse præsumitur ille, qui omninò voluntariè Fraternitatem antè initam observavit, l. 2. C. de his que vi met. v. g. si Fratris nomine alterum appellaverit. Vid. Menoch. L. 3. præf. 126. n. 35. Secus tamen est, si incontinenti post illatum metum fuerit factum, cum hic semel illatus præsumatur durare, si duret eadem causa cogendi & nocendi potestas. cap. cum locum. 14. X. de sponsal. cap. accedens. 10. X. de procur. Menoch. d. l. n. 29. Nec denique metus justus Fraternitatem ipso jure facit invalidam, quia non prorsus consensu destituitur, l. 21. §. 5. ff. quod met. caus. l. 5. C. eod. sed eam vel per actionem vel exceptionem infirmat. Dn. Strauch. Diss. Just. XII. aph. 14. Quid verò juris sit, si Fraternitatem metu initam juramentò confirmaverint? Vid. ap. Dn. Struv. ex. 8. th. 11. Dn. Eckolt. ad ff. tit. Quod met. caus. §. 1. Dn. Strauch. Dissert. Justin. XXVII. aph. 15.

XXI. Diximus Fraternalitatem fieri mutuò pacifcentium con-
 ſenſu inter compotationem declaratò: Superflua ergò ſunt cæ-
 tera ſolennia hodiè plerunq̃e adhiberi ſolita. Quare *non neces-
 ſaria eſt Poculorum interventio.* Modò de voluntate & conſenſu
 pacifcentium conſtet, nihil Fraternalitatis firmitatem impedit,
 etiamſi vel nullum planè poculum adhibuerint, aut illud ab
 alterò jam alteri propinatum exhaustumq̃e denuò repletum non
 ſit, altervè non acceperit, nec redditum ebiberit. Quanquam
 hodiernis moribus rarò aut nunquam contrahatur, quin non tan-
 tum inter compotationes, ſed poculis etiam adhibitis & utrinque
 exhaustis fiat. Hinc *Claud. Cotera. à Dn. Sauterbach de ſingul. Fratr.
 jur. p. 1. §. 6. n. 3. allegat.* tradit: Apud Germanos milites moris eſſe, ut
 dum amicitiam nomine ſodalitii inter ſe ineunt, eodem uterq; ſcy-
 phò ſemel bibat, eundemq; mox confringat, ne eò poſtea quiſquam
 utatur, qui illorum ſodalitatem ullo modo dirimat. Quinimò tantò
 rigore quandoq; ſervatur, ut ſi alter poculum Fraternalitatis ipſi pro-
 pinatù ebibere renuat, alter maximà ſe putet injurià affectum. At
 minus rectè. Non enim injuria comittitur abſq; animò inturiandi. l. 3.
 § 1. ff. l. 5. C. de injur. l. 34 pr. de O. & A. §. 7. J. de oblig. qua ex del. qui ut
 nunquã, niſi dictù factumvè naturã ſuã injurioſũ ſit, *Dn. Eckolt. ad ff.
 tit. de injur. §. 4. Dn. Strauch. Diſſ. Juſt. XIX. aph. 13.* ita multo minus
 in amicò, præſertim ubi jam per Fraternalitatis pactù arctior eſt fa-
 ctus, præſumitur, l. 51. ff. pro ſoc. Proſp. Farinat. qv. 105. n. 147. Et po-
 teſt omninò juſtam renuendi habere cauſam, fortè, quod ſufficien-
 tibus viribus ſit deſtitutus, vel quod certò noverit, ſe ex tali hauſtu
 morbum graviffimum conciliaturum eſſe; ubi contra faciendò in
 conſcientiã maximè peccaret. Qua ratione ultra poſſe obligandus
 non erit, l. 185. ff. de R. I. Neque etiam ex recuſatione & omiſſione
 poculi de fide omittentis dubitandum. Verum enim non eſt il-
 lud vulgatum: Ei, qui ad potùs & hauſtus æquales non fideliter re-
 ſpondet, nec in reliquis fidendum eſſe. Fidelitas enim virtus eſt, non
 vitium: Nec vir bonus propterea infidelis dici poteſt, quod pocu-
 la nimia & ſuperflua reſpuat, & peccato vitiisq̃e reſiſtat; uti loqui-
 tur reſpondetq̃e *Wehner. in Obſerv. Pract. voc. jutrincken.* Pari-
 ter Fraternalitas nihilominus ſalva eſt, *licet pacifcentes in genua non
 procumbant.* Sanè multi ſunt, qui ægerrimè id ferunt, læpiùs alte-
 rum, ubi nimis diu in genubus jacuerit, de maturandã reſurre-
 ctione admonentes, Elegans ejus exemplum narrat *Dn. Schupp.
 in Tr.*

in Tr. Freund in der Noth p. 225. seq. cui ferè simile aliquando observavi. Neque illa solennitas necessario requiritur, ut pacifcentes manibus jungantur; quod plerunq̄ fieri videmus. Quamvis fateamur, quod ex eâ, ut & duabus præcedentibus, si voluntariè adhibeantur, magis deliberatus animus & consensus, majorque fides appareat. *Wehner. Observ. Pract. voc. Hand gegeben Freu. add. Berlich. p. 2. concl. 57. n. 69.* Dextra enim apud omnes ferè Gentes Symbolum fuit fidei, Poëtâ hinc canente: *En dextra fidesq̄!* Quinimò dationem dextræ interdum vim juramenti habere nonnulli volunt. *Vid. Wehner. Observ. Pract. d. l. & voc. bey Glauben und Trauen. add. Dn. Carpz. p. 2. c. 36. d. 8. sq. n. 5.* An autem de porrectione sinistræ manus idem sit habendum? quæritur. Et videtur quod sic, si Turcarum morem respicias, quibus sinistra manus dextrâ dignior habetur, teste *Horn. in Orb. Polit. p. 1. c. 1. membr. 2. cap. 1. §. 4.* præsertim quod ea cordi sit vicinior, adeoque magis cum eò convenire videatur. Verum enim verò cum eam consuetudinem tanquam singulare quoddam institutum communis aliarum Gentium usus reprobet: neque cordi magis conjunctum sincerius præ reliquis affectum exprimat; quin potius ipsa natura excellentiori vi plerunq̄ dextram præ sinistrâ manu instruxerit, *Dn. P. R. E. S. in Eleg. Discurs. Academ. de Matrimon. Leg. Salic. Contract. cap. 3. n. 34.* hinc non tanta ex hujus quàm illius porrectione fidei promissio capienda videtur. Illud prorsus improbandum, quibusdam usitatum, exemplò non unò occurrente, ut *Fraternitatem jam initam digladiatione, quod ajunt, probent & confirment.* Pugnat enim gravissimè non solum cum amicitia jam jam contractâ, sed etiam cum Lege tam Naturæ quàm Divinâ. *Vid. Dn. Ziegl. ad Grot. L. 2. cap. 1. th. 15. & Balduin. L. IV. Cas. Conscien. cap. 1. cas. 12. & Humanâ.* Non enim credo facilè Rempubl. inveniri, in quâ duellorum habeatur permissio. Sanè in Imperiò nostrò non ita pridem communi Ordinum consensu eorundem prohibitio solenniter sancita est; in cujus sanctionis fine etiam quædam de duellis Academicis habentur verba, quæ videri possunt ap. *Dn. Beckman. in Polit. Parall. cap. 22. §. 2.* Nec minùs in Saxonix Electoratu speciali Edictò de datò, *Dresden 1670. mens. Octobr.* severè sunt prohibita, poenâ capitis in contrafacientes sancitâ. Et notissimum est, quantò rigore Rex Gallix, Edictò avi Henrici IV. in usum revcatò, sine ullò personarum respectu & aggratiandi beneficiò duel-

duellantes capite plectat; quanquam rationes Politicas ei subesse non negem. *Oldenburg. Itiner. German. Polit. p. m. 117. seq. add. Pufendorf. de I. N. & G. L. 8. c. 4. §. 8. Conf. de solennibus Blas. Mul- sibib. d. Tr. de Jur. potand. §. 20.*

XXII. Fieri potest Fraternitas Compotatoria vel *purè*; atque *Accidental.* confestim perfecta est, §. 2. *J. de V. O. l. 213. ff. de V. S. vel sub con- ditione possibili. §. 2. J. de V. O. & differtur Fraternitas. §. 4. J. d r. donec hæc existat. l. 7. C. de instit. & substit. deficiens verò Fraternalitatem inutilem reddit. l. 8. pr. de peric. & comm. rei vend. l. 37. de contr. emt. impossibilis sive jure, sive naturâ, vitiat Fraternitatem, §. 24. J. de inutil. stipul. l. 26. l. 128. ff. de V. O. l. 15. ff. de condit. instit. l. 7. §. 3. ff. de pact. modò posterior affirmativè sit adjecta; secus est, si nega- tivè adjiciatur, quò casu purè facta Fraternitas intelligitur, §. 10. J. de inutil. stip. l. 7. & 8. ff. de V. O. Dn. Eckolt. ad ff. tit. de V. O. §. 7. & 17. Dn. Strauch. Diss. Justin. X. aph. 11. add. Dn. Struv. ex. 47. th. 18. Non tantum diebus juridicis, sed & feriatis; cum præter amicitia conciliationem multæ etiam discordia & litigia per eam amicabiliter componantur, qualia in festis licita esse Dd. statuunt per l. fin. §. 1. C. de fer. Dn. Strauch. Justin. XXIV. aph. 13. Quan- quam convivia & comotationes, si præter liberalem recreatio- nem, immodicam ingluviem & ebrietatem intendant, hisce diebus institui solita probanda non sint. Nam si labores vocationis etiam in iis sunt prohibiti; quantò magis carnales recreationes, quæ quò- cunque die fiant, purissimos angelos arcent; quomodo loquitur *Balduin. L. 2. cas. consc. cap. 13. cas. 6. add. Eiusd. L. 4. cas. consc. c. 2. cas. 6.* ut eas inde inquisitione & gravi pænâ dignas judicet piissi- mus Germaniæ Papinianus Dn. Brunnem. in Proc. Inquis. Etiam nocte per l. 20. C. de transact. Tantum enim valet factum de no- cte, quantum de die. *Carpz. p. 1. c. 29. d. 16. n. 5.* cum nullum tem- pus sanæ mentis consensum repudiet. *d. l. 20. Vid. Barbos. Locuples. L. XII. c. 25. ax. 3.**

XXIII. Initur Fraternitas *de amicitia Fratrum instar inter se colenda.* Equidem diffitendum non est, sæpius scopum amicitia *Finis.* per eam minimè intendi. Multis via est, Aulicis præsertim haud insueta, quâ alterius consiliorum explorationem & faciliorem ex- inde exitii promotionem quærant. Medium est aliis, alienis opi- bus, quas tanquam suis florentiores, pro communi ferè hominum more, iis malè invident, eò meliùs fruendi, datâ per frequentio- rem

rem visitationem comestationum compotationumque occasione. Gratiarum loco su blannationem retribuunt, quâ Fratres multis modis miserè exceptum, divitiis jam absumtis, turpiter prorsus derelinbuunt, inopiâ aut discrimine fortè pressum, illorumque auxilium imploraturum, ne vidisse volentes. *Vid. Dn. Schupp. Freund in der Noth p. 231.* Genus hominum certè pessimum, quod nullam conscientia, cui vulnus hâc ratione infligitur gravissimum, totius terrenæ prosperitatis emplastrô non sanabile *Vid. Schupp. d. tr. p. 264.* curam habet. Dixeri non immeritò ejusmodi amicos cum B. Dn. Schuppiô fures temporis & pecuniæ *in Tr. Freund in der Noth/ p. 238.* Hinc maximâ cuique solitudine cavendum, ne damnosis talismodi Fraternalitatis laqueis implicitus jacturam faciat haud reparandam. Alia lubens prætereo. Et ergò multò minus mirandum, veram per Fraternalitatem amicitiam non semper & ubique obtineri. Quis enim eas simulatas, ad circumveniendum alterum adhibitas, & cerevisiarias, aut vitreas tantum non appellaverit? *Vid. Dn. Simon. de Furib. pocul. c. 4. Blas. Multib. de Fur. potand. §. 21.* Cum autem hæc plerunquè intra nudos solummodò animi actus consistant, quæ iudicio humano non subjacent; *Vid. Dn. Stryk. Tr. de Fur. sens. Diss. X. cap. 4. n. 2 sqq.* Quilibet econtrâ non tantum bonus, *l. 51. ff. pro soc. l. 18. §. 1. ff. de probat. c. dudum 16. c. ult. de presumt.* nec velle, quod iure facere non potest, *Menoch. L. IV. pres. 142. n. 7.* sed & eò animò fuisse præsumatur, qualem signa declarârunt, *Menoch. L. VI. pres. 35.* sufficienterque indicatum pro verò habeatur. *Grot. L. 2. de F. B. & P. c. 4. §. 3. ibiq; Dn. Ziegl.* Ideò vera per Fraternalitatem amicitia tam intenta, quam constituta existimatur. *Vid. l. 56. l. 155. §. fin. l. 192. §. 1. ff. de R. I.* Nec dubium est, amicitiam in actu hilaritatis hòc modò contractam ratam atq; confirmatam subsistere posse. Positis enim omnibus ad veram & perfectam amicitiam requisitis, quò minus vera & perfecta sit, roburque suum habeat, compotationes obstare non possunt. *Vid. Dn. Simon. in Diss. de Furib. poc. c. 4. add. Blas. Multib. d. l. §. 21.*

Effectus Po-
sitiv.

XXIV. Conciliatur ergò per Fraternalitatis pactum *arctior inter ineuntes amicitia & affectio.* *Alber. Gentil. de F. B. L. 3. c. 18. Wehner. Observ. Pract. voc. geschworne Brüder.* Hinc iura ratione affectionis inter veros Fratres statuta, inter hos quoque obtinebunt. *l. 5. ff. de donat. Tiraquell. de pæn. temper. caus. 22. n. 23. Barbof. Locuplet. L. 1. c. 57. n. 7. & 9. ibiq; alleg. Cont. l. 50. §. 3. de legat. 1. l. 19.*

l. 14. de dot. preleg. l. 10. §. 1. de vulg. & pupill. subst. Et sanè in contrahendò matrimoniò pro arbitriò in majorem fidem eos ceteri Fratres adhibere possunt, *l. 22. C. de nupt.* non tamen tenentur inviti, *arg. d. l. nec eorum consensum explorare.* Vid. *Dn. Carpz. Jpr. Consist. L. 2. d. 45. seq.* An autem de Studiosò Almæ hujus Altdorffinæ cum puellâ fortè, cujus inopinatio amore ducitur, nuptias initurò, idem dicendum sit, quæritur? videtur quod non, dum non nisi consentientibus amicis, quales per Fraternitatè facti sunt, matrimonium contrahere, expressâ Universitatis Lege XVI. prohibetur. Verumenimverò cum sententia potius legis & mens quàm verba sint spectanda, *l. 17. de LL. l. 13. §. 2. de excus. tut. l. 3. §. 9. in fin. de adim. leg. l. 7. §. ult. de supellect. legat.* eaque cognatorum tantùm consensum intelligat; hinc verbi *Amicorum* latitudo ad illos quoque est restringenda, *Dn. Strauch. Dissert. Just. I. aph. 15.* ut adeò nostrum assertum ad Studiosos hujus Almæ benè extendatur. Pariter ejusmodi Fratres relictis demortuorum liberis, quod aliàs ad extraneos non multùm spectat, *arg. l. 1. ff. de jurisd. tutores petere possunt, l. 2. pr. qui pet. tutor. Tiraqu. d. l. n. 65.* ubi addit, & tunc, dum datur tutor aut curator, cum consanguineis amicos vocandos esse. Quod an juri civili conveniat, non disputo; dixerim tamen, Magistratum non malè facturum, si defuncti amicos, tutorem liberis ejus constituturus, quandoq; hac in re interroget.

XXV. A Personis ad Res devolvor; quarum Dispositio est vel inter vivos, vel mortis causâ. Hæc vel Hominis, ut in ultimâ voluntate, vel Legis, ut in successione ab intestatò. Jam de *ultimâ voluntate.* Et certum est, quod hi Fratres, si testamenti factionem habeant, §. 4. *f. de hered. qual. & differ.* se invicem in testamentò perinde, ut alios, heredes, instituere possint, *l. 49. §. 1. ff. de hered. instit.* ita ut sub appellatione Fratrum naturalium expressè nominati etiam admittantur, *l. 58. §. 1. ff. d. t.* cum falsa demonstratio non aliter vitiet institutionem, quam si involvatur error personæ, *l. 4. C. eod. d. l. 58. §. 1. l. 72. §. 2. de condit. & demonstr. Dn. Struv. ex. 33. th. 8. n. 4.* quanquam Fratribus simpliciter vocatis non intelligantur, *l. 7. C. de her. inst.* Quid verò si testatori nulli sint Fratres naturales, an Fratribus nihilominus institutis, hereditas ad ejusmodi computatorios pertinebit? Putarem non pertinere; cum ex institutione de certâ heredis personâ non constet, qualis non valet, *l.*

E

62. §.

§ 2. §. 1. de hered. instit. Secus tamen est, si Titium heredem instituerit, pluribus ejus nominis existentibus, ut is intelligatur scriptus, qui Fraternitate Compotatoriâ inter plures istos Titios testatori fuit conjunctus; cum amicitia & affectio declaret nominis obscuritatem in testamentis, juxta Roman. in l. 21. ff. qui testam. fac. poss. allegante Gothofr. ad d. l. 62. §. 1. lit. k. Menoch. L. 4. pres. 25. n. 12. seqq. Quin testimonium ferre queant, nullum est dubium, §. 6. & 9. J. de testam. ordin. tam in testamento scripto, quam nuncupativo. Dn. Strauch Diss. Just. IX. aph. 19. etiamsi legatum ipsis fuerit relictum, §. 11. J. d. t. Dn. Strauch d. l. Vid. Dn. Carpz. p. 3. c. 3. d. 33. n. 6. Hereditas testamento relicta quandoque acquiritur, quandoque omittitur. Acquisita hereditate, si res testatoris propria relicta sit Fratri Compotatorio per legatum, nullum est dubium, quin ea legatario omninò debeat præstari, §. 4. J. de Legat. quamvis existimet legans esse alienam, §. 11. J. d. t. in cujus rationis ab Imp. data veritatem Bachov. ad §. 4. J. de legat. n. 3. inquit, quam ab eò improbatam defendere nititur Dn. Strauch. Diss. Just. X. aph. 3. Idem juris est in re heredis legatâ, d. §. 4. J. de legat. l. 67. §. 8. ff. de legat. 2. Menoch. L. 4. pres. 117. De eò dubitatur, si testator Fratri Compotatorio rem alienam ignoranter legaverit, an heres eam præstare cogatur? Sed rectius hoc affirmandum putarim, per l. 10. C. de legat. cujus ratio in affectione erga personam posita hîc quoque locum habet. Non enim solam affectionem ex sanguinis conjunctione desumptam, quæ exceptio confirmaret regulam in casibus non exceptis l. 12. §. 43. ff. de instr. vel instr. legat. sed & aliam ei similem hæc lex in verb. *vel uxori, vel alii tali persona*, admittit. At plerumque major & sincerior solet esse erga amicos, quam consanguineos & affines, affectio, arg. l. 58. §. 1. ff. de hered. instit. Mantic. L. 6. de conjectur. ult. volunt. tit. 11. n. 24. add. Barbof. Locupl. L. 1. c. 57. ax. 9. Ergo alteram de non gravandò herede præsumtionem §. 4. J. de legat. l. 67. §. 8. ff. de legat. 2. hæc vincit facitque, ut præsumatur testator cum onere heredis legaturus fuisse, quamvis rem esse alienam scivisset, d. l. 10. C. de legat. Et ita expressè ad amicum h. l. extendit Tiraquell. ad l. 8. voc. libert. n. 95. C. de revoc. donat. & in Tr. de pæn. temp. caus. 22. n. 30. ubi plures allegat. Mantic. d. l. add. Dn. Carpz. L. VI. Resp. 28. n. 6. seqq. Accedit quod ut alios actus, l. 80. de V. O l. 67. de R. I. Ita præcipue ultimas voluntates interpretari debeamus, ut valeant, l. 12. ibiq. Bronchorst. d. R. I. cum nihil magis humanitati conveniat, l. 1. C. de

C. de SS. Eccles. & publicè interfit, l. 5. rest. quemadm. aperian. verisimillimumque sit, testatorem actum validum potius, quam frustratorium facere voluisse, l. 109. de leg. 1. l. 12. ff. de reb. dub. Hinc heres eam redimere, si justò pretiò possit, l. 14. §. fin. de legat. 3. l. 31. §. 4. de fideicomm. libert. sin: æstimationem dare tenetur, §. 4. J. de legat. d. l. 14. §. fin. quam judex æstimabit l. 30. §. 6. de legat. 3. Strauch. Diss. Just. X. aph. 3. Cui consequens est, ut heres etiam rem creditori obligatam, & a testatore ignorante relictã, luere cogatur, §. 5. J. de legat. nisi contrariam defuncti voluntatem ostendat. l. 6. C. de fideicomm. Manz. Special. Amicitia exempl. 25. Et hæcenus dicta procedunt non tantum in testamento solenni, ex quò hereditas acquisita, sed & omisã hereditate, imò & testamento minus solenni confecto, quãvis neutri testamento clausula codicillaris sit adjecta, ut Fratres defuncti Compotatorii nihilominus legata petere possint, si verum est, quod ardor liciti amoris habeat vim clausulæ codicillaris, uti tradunt Alciat. ad l. 223. §. 1. ff. de V. S. n. 3. Tiraquell Tr. de pæn. temp. c. 22. n. 27. Caroc. de excuss. bonor. p. 1. qv. 13. X. qv. princ. n. 33. & Durant. de art. testand. r. 6. caut. 2. n. 7. p. m. 238. qui exinde tanquam remedium quoddam, hereditate non aditã, relicta consequendi Legatariis commendat, ut probent judici, se fuisse testatori singulari amicitia junctos. add. Manz. d. l. ex. 21. seqq. atq; Dn. Ludwell. Ex. 9. th. ult. lit. f. in fin. ubi tacitam istam clausulam codicillarem juri nostro parum convenire docet.

XXVI. Lustravimus hæcenus circa res Dispositionem Hominis in ultimã voluntate: sequitur aliã Legis in successione ab intestatò, commodiori loco paulò inferius reservaturi. Eam, quæ est inter vivos, nunc aggrediemur. Sistit ergò se primùm Habitatio, tertia Servitutum personalium species, ab usu ædium distincta, §. 5. J. de us. & habit. ibiq; Bachov. Dn. Eckolt. ad ff. tit. de Us. & Habit. §. 2. Dn. Strauch. Dissert. Just. VII. aph. 43. quam qui habet, amicum adeòque etiam Fratrem Compotatorium bene secum domum ducere potest, Tiraqu. d. tr. c. 22. n. 60. Manz. d. l. exempl. 34. Excipit hanc Donatio, quæ, cum sit de genere permissorum, nemini liberum rerum suarum arbitrium habenti est deneganda, nisi speciali lege prohibitus reperiatur, l. 43. §. 1. ff. de procur. Dn. Stryk. Tr. de Jur. sens. Diss. II. c. 3. n. 5. Eã ergò cesante, Fratres Compotatorii res, quarum est commercium, l. 9. §. fin. de donat. tam mobiles, quam immobiles, modo in Saxoniam

ram competente iudice fiat, etiamsi admodum parvi sint pretii,
Dn. Carpzov. p. 2. c. 12. d. 19. Schulz. Synops. J. de donat. lit. b. n. 2.
Dn. Strauch. Diss. Just. IIX. aph. 27. tam futuras quam præsentes,
d. l. 9. §. 1. sibi invicem per donationem conferre possunt, *l. 5. ff. de*
donat. ut consistat, etiamsi blanditiis ad eam fuerint inducti, *Bar-*
bos. Locuplet. L. IV. c. 49. ax. 1. quæ tamen donatio, ut regulari-
 ter nunquam, *l. 25. pr. l. 26. de probat. Dn. Eckolt. ad ff. tit. de Donat.*
§. 3. ita nec ex Fraternitate Compotatoriâ præsumenda, *arg. dd ll.*
 nisi cum hâc benevolentia affectione concurrat causa favorabilis
 & impensæ exiguitas. *Dn. Carpzov L. V. Resp. 116. n. 14.* Hinc ali-
 menta, *arg. l. 27. §. fin. de negot. gest. Manz. d. l. exempl. 13.* & im-
 pensæ in curam, *arg. l. 13. C. eod. ac causam funeris, l. 14. §. 7. ff. de relig.*
Menoch. L. 2. pr. s. 33. n. 7. Fratris Compotatoriî aut ejus filii, *l. 44. de*
negot. gest. Hahn ad Wesenb. de donat. n. 4. præstita præsumuntur
 donata. Idem est, de impensis in tutorum pupillis constitutionem,
 eorumque suspecti postulationem ab aliquo paternâ amicitia du-
 ctô factis, *d. l. 44. ff. l. 1. C. de negot. gest.* maximè si erogans claritate
 præstet, divitiisque abundet, accipiens verò tenuioris sit fortunæ,
l. 33. §. fin. de legat. 3. Hahn. d. l. Hinc nullam propterea habent re-
 petitionem, nisi animo repetendi erogaverint, quem ab initiô de-
 clarare convenit, *l. 4. ff. l. 12. C. de negot. gest.* Illud adhuc addere
 placet: Si Frater Compotatorius donationem simili Fratri absenti
 factam ejus nomine absque mandatô acceptet, an valida sit dona-
 tio? Quod affirmandum, modò vivô adhuc donatore rata & grata
 ab absente fuerit habita, *l. 24. ff. de negot. gest.* quâ rati habitione
 deficiente manca erit, nec morte donatoris superveniente confir-
 mabitur. *arg. l. 9. §. 1. ff. de jur. dot. arg. l. 6. C. de donat. Dn. Carpz.*
p. 2. c. 12. d. 19. & L. V. Resp. 62. n. 10. seq. Alteri enim per alterum
 non acquiritur, tam de Jure Canonico, *Schulz. Synops. J. de inutil.*
stipulat. lit. b. Strauch. Diss. Just. XIV. aph. 8. quam Civili, *§. 4. J. de*
inutil. stipul. l. 38. §. 17. ff. de V. O. Vid. *Dn. Brunnem. ad l. 8. ff. de pact.*
n. 22. Conf. Tiraqu. d. tr. c. 22. n. 19. seqq. De Contractibus idem di-
 cendum: Quod nulli facultas contrahendi cum quôvis, lege tacen-
 te, unquam sit deneganda. *Dn. Stryk. de Jur. sens. Diss. 11. c. 4. n. 10.*
 Benè ergo Fratres Compotatorii inter se convenire & contrahe-
 re possunt, *l. 38. ff. de condiët. indeb.* Hoc fortè dubium, si unus a-
 pud alterum præsentem & tacentem rem deponat, an ille depositæ
 rei custodiam videatur suscepisse? Nimirum constat, depositum
 fieri

fieri mutuō contrahentium consensu, traditione rei confirmatō, §. 3. *J. q. mod. re contr.* Deponentis voluntas rei que insecuta traditio hoc in casu in confessō quidem est. An autem depositarius præsens tacendō consenserit? Ac licet præsens & tacens in onerosa ac inutilia, qualis est obligatio, *pr. J. de autor. tut.* consensisse non præsumat, *l. 8. §. 1. de procurat. l. 5. de S. P. U. l. 8. §. 15. ff. quib. mod. pign. Menoch. L. 2. pres. 74. n. 8. Dn. Carpzov. L. VI. Resp. 101. n. 15. Dn. Roman. de Feud. cap. 12. §. 7.* fallit tamen in conjunctis amicitia & familiaritate, ut ex taciturnitate præsumat consensus, uti post alios à se allegatos docet *Menoch. L. 6. pres. 99. n. 36.* quæ cum & inter eos intercedat, hæcque obligatio non adeo onerosa sit, dum rei tantum depositæ asseruationem & solius doli ac latæ culpæ præstationem involvit §. 3. *J. quib. mod. re contr. l. 32. ff. l. 1. C. depos. l. 1. § 5. de O. & A. Dn. Eckolt. ad ff. tit. depos. §. 7.* hinc alter omninō in depositum consensisse, adeoque ad id, quod ejus est naturæ, faciendum obligatus dicendus erit. *Conf. Menoch. all. l. n. 16. Tiragv. d. l. caus. 22. n. 56.* quem sequitur *Manz. d. l. exempl. 32.* An autem Fratribus hujusmodi invicem contrahentibus fraus & simulatio subesse præsumat? Vid. *Tiragv. d. l. n. 53.* Imò non saltem ipsi inter se contrahere, sed & pro se invicem intercedere poterunt fidejubendo, modo sint idonei. *l. 3. de fidejuss.* quod tamen animō donandi factum non præsimitur. *arg. l. 25. sq. de probat. l. 4. in fin. ad S. Cr. Trebell.* Præterquam enim, quod nemo suorum præsumat prodigus *dd. ll. iniquum est, ut alicui officium suum sit damnosum. l. 7. ff. testam. quem ad. ap.* quod aliàs per fidejussionem præstitit haud exiguum, dum alteri sine eâ pecunia non facilè credita fuisset. *pr. J. de fidejuss.* Ita enim homines hodiè sunt, ut de cujusvis fide dubitantes non nisi tripliciter muniti quicquam credere soleant. Satis autem abundè que sufficit, vel in unâ specie amico suo consuluisse *l. 39. §. 2. de admin. tut. l. 20. C. de neg. gest.* Solutam ergò exinde pecuniam actione repetere potest. §. 6. *J. d. t. l. 10. §. 11. l. 20. §. 1. ff. mand.* nisi ei remiserit *l. 26. de probat.* aut modica fuerit, in quâ præsimitur animus donandi, *Dn. Carpz. L. V. Resp. 116. n. 14.* nisi circumstantiæ, fortè fidejussoris qualitas, *l. 18. ff. de adimend. legat.* aliud suadeant. Nec rarum est, ut amicos negotiis suis adhibeant homines, *l. 21. ff. de usur. l. 10. pr. de ann. legat.* ne de vi in iis sibi inferendâ metuendum habeant. Et hinc est, quod Fratrum Compotatoriorum præsen-

præsentia omnem metus præsumtionem excludat. *l. 3 §. C. de transact. Rosbach. in Prax. Civil. t. de conjunct person. n. 19. Tiragv. de pæn. temper. c. 22. n. 51.* si sufficiens esse potuerit ad resistendum violentiæ illius, qui de eâ arguitur; aliàs secus videtur, ubi persona ejusmodi est, ut inferre valuerit metum etiam præsentibus amicis, *Menoch. L. 3. præf. 128. n. 9.* aut enormis intervenerit læsio. *Menoch. d. l. n. 8. Conf. Dn. Carpz. p. 2. c. 15. d. 18.* Obligationes constitutas varii sunt tollendi modi, circa quos certum est, quod solutione ritè factâ, quam explicat *Dn. Eckolt. ad ff. tit. de solut. §. 3. Dn. Strauch. Diss. Justin. XVII. aph. 2. sqq. Dn. Carpz. p. 2. c. 28. d. 11. sqq.* Frater Fratrem Compotatorium debitorem non tam scientem, quam etiam ignorantem & invitum ipsô jure liberet. *pr. J. quib. mod. toll. obl. ibiq. Bachov. n. 2. l. 23. l. 53. de solut. l. 17. C. eod. l. 39. de negot. gest. cum nihil intersit creditoris, à quô ipsi debitum dependatur, quô acceptô, obligatio consumatur perimaturque necesse est. Bachov. d. l. Dn. Eckolt. d. l. §. 5. in fin.* Quanquam postremô casu nihil ab eô repetere queat, *l. 53. mand. l. fin. C. de negot. gest.* cum sibi imputare debeat damnum exinde emergens. Illud quaeritur: An Fratre Compotatoriô in periculo vitæ constitutô, nisi ducenta solverit, eorum contra ipsius prohibitionem solutorum à jamjam liberatô detur repetitio? Quod affirmatur. Nullus enim suæ liberationis media prohibere potest. *l. 6. de appellat. ibiq. Dn. Brunnem. n. 1.* quoniam nemo est membrorum suorum, multô minus vitæ, Dominus, *l. 13. pr. ad L. Aquil.* ut adeò nulla prohibitio intercessisse videatur, *arg. l. 5. C. d. LL.* Et cum captivus reversus alienationem bonorum, ipsius redimendi causâ injustè factam, ratam habere cogatur, *auth. Si captivi. C. de Episc. & Cler.* quidni & hic ducenta reddere obstrictus erit? dum eadem liberationis & publicæ utilitatis, cujus sanè interest homines viventes conservari, *l. 7. §. 3. de bon. damnat. arg. l. 14. §. 13. de religios. & sumi.* ratio sublit. *l. 32 ad L. Aquil.* Quinimô minus hîc est, dum commodô suô solutionem facere potest, ubi illic etiam amabilissimarum rerum alienationi contravenire nequit, *d. auth.* Et ita expressè in amicô tenet *Caroc. de excuss. bonor. p. 2. qv. 22. n. 5. & 11.* Quare non tam hoc, quam alia omnia credita Fratres Compotatorii à se invicem exigunt, *pr. J. de Action.* non tamen ultrâ id, quam quod facere possunt, ex æquitate condemnandi videntur; Quanquam ex Jure Justinianeô beneficium competentis Fratibus Compotatoriis planè denegandum sit.

fit. Sed cum idipsum benignitas Interpp. omnibus debitoribus casu inopinatio depauperatis hodie accommodaverit, *Manz. in Patr. Deb. dec. 3. qv. 2. Dn. Carpz. in Asyl. Debit. pos 76. n. 356. sqq. & ex eo Magnif. Dn. Swendend. ad Fibig. Proc. p. 1. c. 2. m. 3. §. 9.* sine dubio nostris quoque; Fratribus tribuendum erit; modo non ipse actor pauper sit, cui non suppetat, unde se alat, secundum Dd. uti refert *Dn. Strauch. Diss. Just XXIX. aph. 12.* Quamquam ubi ad meliorem fortunam pervenerint, denuo pro residuo poterunt conveniri. *l. 8. C. solut. matrim.* in quem eventum nudam repromissione cavere debent. *l. un. §. 7. C. de R. U. A. l. 63. §. 4. profoc. l. 47. §. 2. de pecul.* Nimirum obsolevit laudabilis ille Græcorum maximeque Atheniensium mos, quod certa juvenum amicorum coiverant collegia, qui civi vel amico ad deteriores fortunam lapsa mutuam quoddam gratuitum, rebus ad feliciorum statum hoc beneficium redactis, in eadem quantitate, fortunam adversam permanente, plane non reddendum, conferrent. Vid. *Alemann. Diss. de eo, qui ad mel. fort. perv. c. 3. sect. 2. th. 18.* Sæpissime invitum usuram hujus beneficii competentiam alteri concedas, vel ultimam panis micam ori ejus extracturus, eoque libentius habiturus, quo citius a fortunatiore facto reliquum exigere possis.

XXVII. Jam quid juris sit de Fratribus Compotatoriis circa *Judicialia* subjiciendum. In judicio quovis sunt Personæ ibi versantes vel Principales, vel Accessoriarum. Illæ Actor, Reus & Judex, quem suspectum reddit Fraternitas Compotatoria *l. 10. ff. de jurisd. arg. l. 9. de liber. caus.* Indeque ob eam non solum delegatus, sed & ordinarius magistratus recusari potest *d. l. 10. l. 4. C. de jurisd. Nov. 96. c. 2. c. 61. X. de appell. Dn. Struv. ex 9. th. 11. Dn. Strauch. Diss. Justin. XXI. aph. 5. Donell. L. XVIII. c. 25. ibiq. Hillig. lit. p. sqq.* imo totum etiam quandoque Collegium, Vid. *Dn. Carpz. L. II. Resp. 11. n. 22.* quamquam alias idipsum tanquam suspectum recusare vix conveniat. *Dn. Strauch. d. l. Dn. Struv. IPr. L. 4. tit. 6. aph. 2.* non tam ante, quam etiam post litem contestatam, si Fraternitas nova *l. 17. ff. de judic. aut noviter nota sit, c. 4. X. de except. Dn. Brunnem. ad l. 32. § 14. n. 4. ff. de judic. Dn. Struv. ex 9. th. 11.* modo scripto expresse comprehensa probetur. *l. 16. l. fin. C. de iudic. c. 39. X. de offic. deleg. alias injuriarum tenetur. Dn. Carpz. p. 4. c. 42. d. 3. add. Dn. Brunnem. d. l. n. 6.* Limitatur tamen, ut suspectus non sit, adeoque recusari nequeat, si iudex cum utroque Fraternitate sit junctus, propter

propter intercedentem ergà utrumque affectionis paritatem. l. 67. §. 1. de R. N. c. postremo. 36. X. de appell. Marant. in Specul. p. 6. tit. Et quandoq; appell. n. 30. p. m. 479. Et utrobique arbitrium judicis admitto. Vid. Dn. Brunnem. ad l. 3. ff. de test. n. 6. Personarum accessoriarum aliæ Judici accedunt, aliæ Litigantibus vel interveniendo, vel patrocinando, quales Advocati & Procuratores. Dn. Strauch. Diss. Justin. XXIII. aph. 18. seq. Hi sunt, qui alienam litem mandatò Domini in judicio persequuntur. l. 1. pr. ff. de procur. Quod mandatù in quibusdam ex affectione præsumitur, ut citrà aliud cum cautione de ratò admittantur, l. 35. ff. l. 12. C. de procur. modò causa speciale mandatù non requirat. l. 27. de minor. Dn. Struv. ex. 7. th. 28. vel conjunctæ personæ voluntas apertè non repugnet. l. 40. §. fin. de procur. An autem de amicò, adeoque Fratre Compotatorio idem dicendum sit, ut in eò præsumatur, sicque sine eo pro Fratrem ad agendum admittatur? maximè inter se Dd. contròvertunt. Affirmativam tenent inter eos, quos mihi hæcenus videre licuit, Alciat. ad l. 223. §. 1. ff. de V. S. n. 4. Tiraqu. de pœn. temp. c. 22. n. 34. Hillig. ad Donell. L. 18. c. 12. lit. k. B. Tabor. in Barbof. Thes. Locupl. L. 1. c. 57. ax. 2. Manz. Spec. Amicitia ex. 2. Negativam contra propugnant Gail. L. 2. de P. P. c. 10. n. 28. Vultej. L. 2. l. Pr. Rom. c. 30. n. 39. Berlich. p. 1. concl. 14. n. 41. ibiq; allegati. Fortassis de eò non est magnoperè laborandum, cum, teste Gail. d. l. & L. 1. Obs. 133. n. 2. in forò & praxi non observetur. Dn. Eckolt. ad ff. tit. de usur. §. 4. Sanè Jus Saxonicum Fratrem Compotatorium pro Fratrem sine mandato non admittit, nulla sanguinis ratione, in quâ mandati & rati habitionis præsumptio ponitur, inter eos intercedente, juxta Ordin. Proc. Judic. tit. 7. §. 2. vers. deßgleichen Seit halben die Blutsverwandten. ibiq; Dn. Martin. n. 42. Dn. Carpz. p. 1. c. 1. d. 29. in quò convenit cum Jure nostrò Lusaticò. Vid. Ord. Proc. Sup. Lusat. p. 4. §. 3. vers. Oder daß Er eine solche zc. Imputabit ergò sibi, si absque mandato comparere & jura proponere ausus, remotionem suarum positionum, parte adversà etiam non petente, pœnamq; quinque Joachimicorum meruerit. Ordin. Judic. d. tit. 7. §. 1. vers. und do es geschehe. Dn. Carpz. p. 1. c. 1. d. 26. Ordin. Proc. Sup. Lusat. p. 3. t. von Advocaten und Procuratorn. §. 6. Multò minùs ergò mandatò non instructus Fratris Compotatorii nomine arrestum petere, Ordin. Proc. Judic. tit. 51. §. 9. ibiq; Dn. Martin. n. 30. seqq. D. Carpz. p. 1. c. 29. d. 14. aut Leutationem Appellatio-

pellationemvè interponere poterit, ut teneat, nisi eam alius intra decendum ratam habeat. *Dn. Carpz. p. 1. c. 19. d. 6. Dn. Brunnem. ad l. 4. n. 16. & l. 23. n. 1. ff. de appellat.* De mandatò verò, à Fratre Compotatoriò tacitè acceptatò, vid. *Tiraqu. d. tr. c. 22. n. 56. & Manu. d. l. ex. 31.* Illud expeditum, quod Frater Compotatorius Fratris, modò causam justam, aut saltem probabilem, si alia non sit probabilior, vel dubiam habeat, donec injusta fiat, *Vid. Naz. Diss. de Consc. Advoc. c. 4. Dn. Struv. ex. 7. th. 5. seq.* advocatus esse possit contrà quemvis, etiam Magistratum, *Carpz. p. 1. c. 1 d. 21. Brunnem. ad l. 1. n. 13. ff. de postul. Add. Eckolt. ad ff. t. de postul. §. 5. & injuriantem, nisi unicum fortè verbum multis mille thaleris æstimet, quod sæpius videre licet; imò etiam certò casu contrà proprios Parentes, salvà conscientiã, Naz. d. Diss. c. 3. n. 6. seqq. & n. 17. seqq. add. Dn. Stryk. de Fur. sens. Diss. IX. c. 4. n. 32. seq.* Non tamen contrà Principem, cum quilibet subditus ejus respectu se purè habeat passivè, nisi permissionem prius impetraverit. *Naz. d. Diss. c. 3. n. 3.* Nec facilè contrà Dominum feudi, cujus est Vassallus, quia jurat se non velle esse in consiliò, in quò agitur, ut Dominus aliquid perdat, *2. F. 6. junct. c. un. §. 1. vers. similiter 2. F. 33. Dn. Brunnem. ad l. 1. n. 14. ff. de postul.* Hoc quæsitum fuit, an contrà Fratrem Compotatorium quis postulare possit? Amicitia quidem optime consulere videtur, qui penitus ejusmodi patrociniò abstinet, quò ea de facili in illò Processùs oceanò naufragium pati possit; Attamen in forò conscientiaè contrà eum postulando ejusmodi Frater non peccabit; cum nemo jus & justitiam administrando peccare possit. Quinimò dixerim, eum potius peccare, si à Fratre Compotatoriò inique lædi viderit alterum, & ejus patrociniò renuat aliorum inopia. Major enim justitia, quàm amicitia ratio est habenda. Sit enim amicus Plato, sit amicus Aristoteles, magis tamen amica debet esse justitia. Minus ergò dubii habet, quod ad illius susceptionem à Principe vel Magistratu cogi possit, *l. 7. C. de postul. Vid. Dn. Martin. ad Ordin. Proc. Jud. tit. 3. rubr. n. 7. Gail. L. 1. obs. 43.* Non tamen tenetur patrociniò gratis præstare, *l. 10. pr. ff. de ann. legat.* nemine in conscientiaè proximo, cui facultates suppetunt, gratis inservire obstrictò; nam quæ unius obligatio est ad officia, illa alterius est ad remunerationem. Nec præsumitur illud gratis præstitisse, *arg. l. 25. de probat. l. 4. in fin. ad Sct. Trebell.* nisi causa sit favorabilis, quæ sine notabili ipsius incommodo modicò labore ex-

F

pedita

pedita, *arg. l. 44. de negot. gest. Mascard. de prob. concl. 555. n. 57.* Fraterque compotatorius alias patrocinari non consuetus, quod tradit *Tiraqu. d. Tr. caus. 22. n. 78.* Hinc in aliis rectè salarium petere potest, etiamsi nihil conventum sit, *l. 1. §. 10. de var. & extraord. cognit. & in causâ succuberit, l. 10. §. 1. ff. de neg. gest.* quod dolose fortè denegatum, donec solvatur, tamdiu Acta salvâ conscientiam poterit retinere, *Gail. L. 2. obs. 12. n. 5. Dn. Carpz. p. 2. c. 25. d. 23.* Quanquam æquitatis ratio eum eò debeat deducere, ut visò Fratrem succumbentem haud leve exinde damnum contraxisse, de salariò non adeò rigidè cum eò agat, opibus præsertim haud adeò magnis instructò. Ceterum rerum veritate in judiciis plerumque ex probatione dependente, quæ vel per instrumenta fit, vel per testes: disquirendum erit, quid de Fratris Compotatorii testimonio sit habendum? Et sanè sibi invicem testes esse non repelluntur, cum nullibi specialiter prohibiti reperiantur, *l. 1. §. 1. ff. de testib. licet omni exceptione majores non sint, & fides eorum per fraternitatem contractam, provenientemq; exinde amicitiam & affectionem minuatur. l. 3. pr. de testib. Dn. Struv. ex. 28. th. 39. Hahn. ad Wesenb. de testib. n. 7. nisi utrinq; eadem sint juncti, Dn. Carpz. p. 1. c. 16. d. 56.* aliterve veritas haberi nequeat tam in causâ civili, quam criminali, *Dn. Carpz. ad d. c. d. 73. & p. 4. c. 8. d. 9. n. 3. Dn. Struv. ex. 28. th. 41.* aut ex conditione personæ, quod sit gravis & fide digna, ea exceptio tollatur. *Dn. Brunnem. ad l. 3. n. 5. ff. d. Test. add. Carpz. p. 1. c. 16. d. 53. Dn. Eckolt ad ff. tit. de Test. §. 3.* Ideoque quanta fides his testibus adhibenda, judicis arbitrio committendum. *Dn. Brunnem. ad d. l. n. 6.* Pariter contra se invicem non tam volentes admittuntur *l. 4. ff. de testib.* quam etiam invitati tum in civilibus, tum criminalibus testimonium dicere coguntur. *l. 16. C. eod. Brunnem. ad d. l. 4. n. 2. Dn. Carpz. p. 1. c. 16. d. 47. 50. seq.*

XXIX. Restat, de *Delictis* nunc agamus. Videbimus confusionis evitandæ gratiâ primò delicta in Fratrem Compotatorium *ab aliò* comissa, eorumq; vindicationem, ubi in genere notamus: Quod ad possibilem eorum omniumq; aliorum incommodorum & periculorum declinationem, mutuam vicissim defensionis & auxilii præstationem sibi invicem Fratres hujusmodi teneantur. *arg. l. 4. C. de castr. pecul. Vid. l. 7. pr. decap. & postl. rev. etiamsi ab iis non fuerint requisiti, arg. c. un. §. adhec. 2. F. 28. nisi cui arctiori obligatione sint devincti. Vid. Osiand. ad Grot, L. 2. c. 1. th. 9. obs. univ. Roman. de Feud c.*

XI. §. 1. seq. Quanquam hoc posteriori casu non repugnâ rim, si quasi mediatoris vice functi de amicabili inter eos conciliandâ compositione laborent. Quin potius injustus Fratris Compotatorii in discrimine vitæ constituti aggressor salvâ conscientia, & profus impunè occidi potest, modò fiat cum moderamine inculpatæ tutelæ. *Dn. Strauch, Diss. Just. XXIX. aph. 7*, de quâ latè præter alios agit *Schulz. Synops. J. de L. Aquil. lit. f. atq; Dn. Struv. de vind. priv. c. 4. aph. 1. usq; ad 8. ibiq; alleg. Molin. de Just. & Jur. tom. 4. tr. 3. disp. 11. & seq.* Imò non tam potest, quàm etiam debet, adeò ut eum non defensum ab aggressore interfici passus extraordinariam, puta relegationis, incarcerationis, aut pecuniariam pœnam incurrat, dummodò hoc sine propriò periculò & rubore facere potuerit, ordinata enim charitas incipit à seipsâ, *secundum Berlich. p. 4. concl. 12. n. 45. add. D. Osland. ad Grot. L. 1. c. 5. th. 2. & 3. Tiraq. d. tr. caus. 22. n. 43. seq.* Nequeunt tamen ob injuriam Fratri absenti factam alapæ aliavé verbera proferenti infligi, nec magis de eâ judicio agi, non obstante, *l. 1. §. 3. ff. de injur.* in quâ affectus intelligitur talis, qui certam quandam domesticæ societatis speciem præ se fert & informat, i. e. maritalem. Vocabulo enim potestatis societatem herilem & paternam, affectus verò appellatione maritalem complecti voluit Jctus, quemadmodum rectè explicat *Dn. Eckolt. ad ff. tit. de injur. §. 10.* Hinc etiam Frater consanguineus ob injuriam Fratri illatam injuriarum agere impeditur, multo magis ergò Compotatorius. *Dn. Brunnem. ad l. 1. n. 5. ff. de injur. Dn. Carpz. decis. 33. add. Dn. Struv. ex. 48. thes. 57.* Quanquam quodammodò excusandi sint, si post frustraneas de abstinendò ab injuriis admonitiones, ex dolore manibus aut ori suo aliquid indulserint, cum difficillimum sit iram ex justâ causâ proveniente temperare, *l. 38. §. 8. ff. l. 4. C. ad L. Jul. de adult. Farmac. Prax. Crimin. qv. 91. n. 38.* & amicorum causâ patrata mitius semper punienda, *juxta Tiraq. d. Tr. caus. 22.* Sequuntur delicta inter Fratres Compotatorios à se invicem commissa. Constat, furtum non fieri, si quis putans Dominum consensurum rem alienam contrectaverit: quanquam non quævis præsumtio voluntatis sufficiat, sed quæ in quâdam probabilitate consistit, qualis etiam est ex amicitia & familiaritate per Fratritatem contractâ, *Brunnem. ad l. 46. n. 1. ff. de Furt. Strauch. Diss. XIX. aph. 5.* Neque interest, rem illam jam ante voluntate Domini teneat, quâ ultrâ limites initio di-

Etos utatur, §. 7. *J. de oblig. qua ex del. l. 76. pr. de furt.* quanquam hic præsumtio voluntatis facilius admittatur. Vid. *Brunnem. d. l. n. 2. Bachov. ad §. 7. J. de Obl. ex del.* an domino subtrahat & à moveat, l. 46. §. 7. *de furt.* modò eam rem aliàs dominus concedere solitus erat, nec dolosè fuerit factum, *Bachov. d. l.* quod iudex ex circumstantiis, v. c. die annocte amoverit &c. æstimabit. *Bachov. d. l. Dn. Strauch. Diss. Just. XIX. §.* Ceteroquin re valorem quinque solidorum excedente affectu furandi dolosè subtractà, Vid. *Dn. Carpz. p. 4. c. 32. d. 1. & 4.* Fraternalitas compotatoria à pœnâ suspendii furem non liberabit; etiam in Saxoniâ, cessante consanguinitatis & affinitatis ratione, propter quam aliàs nonnulli à pœnâ furti ordinariâ eximuntur *in Constit. pecul. juxtâ cum aliis certis de causis, fortè ne pœna levitate homines ad perpetrandû facinus invitarentur §. 8. in fin. J. de obl. qua ex del. l. 20. C. de furt. publicè non editâ, relatâ tamen à Dn. Carpz. Prax. Crim. q. 82. n. 42. add. Eund. p. 4. c. 38. d. 3. seqq.* Quanquam juris sui persecutionem privatam, ut quivis alius, ita & Frater Compotatorius remittere possit, *l. pen. C. d. pact.* *Bachov. ad §. 7. J. de obl. qua ex del.* Eadem ferè ratio est circa injurias, quod Frater Compotatorius de injuriâ in alterum illata in dubio non teneatur, cum in amicò animus injuriandi non præsumatur, juxtâ *Farinac. Prax. Crimin. qv. 105. n. 147. & Berlich. p. 5. conclus. 60. n. 7.* sine quò nulla est injuria, adeoq; nec actio, *l. 3. §. 1. ff. de injur.* nisi dicta facta vé per se cõtumeliola sint atrocita. *l. 5. C. de injur.* quibus tamé si animû injuriandi abfuisse prætendat, & probare nequeat, ei, præsumtiõe ex confraternitatis pacto suffulto, iudex deferre potest purgationis juramentum. *Gail. L. 2. obs. 106. n. 3.* in quò aliàs facilis esse non debet *Gail. d. l. n. 5. Dn. Carpz. L. II. Resp. 66. & 67. n. 6. seq.* Illud certum, nullam fieri injuriam, si Fratres Compotatorii seletuissent, & in numerò singulari compellent, etiam si alter in dignitate & honore maximò sit constitutus. Ethinc est, quod cõmuniter *Dugbrüder* dicantur, vid. *Berlich. p. 5. concl. 69. n. 76. seqq. Dn. Eckolt. ad ff. tit. de injur. §. 5. Dn. Lauterbach de singul. Fratr. Jur. p. 1. §. 6. n. 4.* Quanquam haud rarò sint, qui non leviter, licet tacitè cã appellatione offendantur, aliis præoccupantibus: Se amplius non esse, qui fuissent! Tempori ergò & personæ quandoq; interveniendum. Restant delicta à Fratre Compotatoriò *in alium* commissa, eorumq; vindicatio. Scilicet in causis criminalibus proceditur vel ordinariè per Accusationem, vel per Inquisitionem *Dn. Brunnem. in Proc. Inquis. c. I. n. 1.* Quæritur ergò, an Fratres Compotatorii se invicem de crimine commissò accusare

lare possint? Quod affirmatur, siue magnum illud & capitale sit, siue leve nec capitale, cum inter prohibitos non reperiantur. *l. 8. seqq. ff. de accus.* Neque enim sanguine inter se sunt conjuncti, quibus magnorum criminum accusatio est interdicta. *l. 13. l. 18. C. de his qui accus. non poss.* Et ita expressè *Tiber. Decian. Tr. Crim. L. 3. c. 13. n. 21. tenere dicit Diether in cont. Besold. Thes. Pr. voc. Bruderschafft.* Nequeunt tamen alterius uxorem adulterii accusare, cum extranei planè repellantur, *l. 30. C. ad L. Jul. de adult. Brunm. ad l. 26. ff. eod.* quod & in praxi servari testatur *Hahn. ad Wesenb. eod. n. 11.* Sed rarior hodiè accusationis est usus. Magistratus enim plerunq; ex officio inquirens, probatò delictò, convenientem ei poenam delinquenti imponit, quam certà lege statutam ex ratione Fraternalitatis Compotatoriae minuere nequit; cum non aliter debeat judicare, quàm legibus, constitutionibus aut moribus proditum est. *pr. ff. de offic. Judic.* Vid. *Tiraquell. de pæn. temper. caus. 16. Alciat. L. 1. de V. S. n. 57. add. Dn. Carpz. p. 4. c. 32. d. 19. n. 7. seq. p. 4. c. 47. d. 13. & passim. Berlich p. 2. concl. 22. n. 70.* Illud adhuc addendum, quod Fratres Compotatorios, tanquam amicos, si corpora cruci aut rotæ affixorum deponant, pecuniaria saltem absq; corporali, poena plectendos esse, tradant *Consult. constit. Saxon. p. 4. qv. 67. n. 3.*

XXIX. Dixi arctiorem Fraternalitatis pacto amicitiam & affectionem conciliari. Tollitur ergò eò jam initò prior offensio. Hinc fit inimicitarum reconciliatio. Quare tutor datus allegatione anteriorum inimicitarum exculpationem à tutelæ vel curæ onere non merebitur. *§. 11. ff. de exc. tutor. ibiq; Bachov. l. 6. §. 17. ff. eod.* Pariter legatum & fideicommissum inimicitia gravissimâ, etiam culpâ testatoris, *l. 4. l. 22. de adim. legat. Mant. de conj. ult. vol. L. 12. t. 5. n. 9. Menoch. L. 4. præs. 170. n. 6. Brunnem. ad l. 3. n. 7. ff. de adim. legat. interveniente tacite ademptum. l. 3. §. fin. ff. d. t. l. 9. pr. ff. de his, quæ ut indig. redintegratum videtur. l. 4. ff. de adim. legat. ibiq; Brunnem. n. 1. Menoch. d. l. n. 13. Mant. d. l. n. 18.* ut illud Legatarius petere possit. *§. 2. ff. de legat. modò reconciliationem per Fraternalitatem initam, haud secus ac inimicitiam heres duobus testibus probaverit. Dn. Brunnem. ad d. l. 4. n. 2. add. Strauch. Diss. Just. X. aph. 16.* De legato hætenus dicta etiam in donatione mortis causâ obtinent. *Menoch. L. 3. præs. 37. n. 16. seqq.* Nec minus inducitur *Injuriarum remissio.* Si enim ex comestione, potatione aut lusu aliave amicâ confabulatione, spontè cum injuriante habitâ, remissio adeoq; injuria extincta

tineta præsumitur, *Bachov. ad §. fin. J. de injur. n. 2. Dn. Carpz. p. 4. c. 46. d. 8. Dn. Eckolt. ad ff. tit. de injur. §. 19.* quidni de Fraternitate Compotatoriâ etiam hæc dicamus? cum non tantum multi hæcenus enarratorum actuum hic intervenire soleant; sed & arctior, instar Fraternalis, amicitia intendatur constituaturq; *arg. §. 2. J. de ad opt.* Sanè notatu dignum est festum Fraternitatis Mahumetanorum, d. 25. Novemb. quotannis celebrari solitum, quò sibi invicem omnia delicta remittunt, teste *Schulz. in der Ost-Indianischen Reise-Beschreib. l. 3. c. 9. p. 170.* Cessat ergò injuriarum actio, *§. fin. J. de injur.* & promerita antea per injurias tam verbales, quam reales feudi privatio. *c. un. §. 2. vers. porrò. 2. F. 24. Roman. de Feud. c. 15. §. 1. & 6. add. Dn. Carpz. p. 3. c. 27. d. 13.* Quanquam non minus Vasallus se feudo indignum reddat, si cum inimicò Domini Fraternitatem contraxerit. *2. F. 57. l. 28. C. de inoffic. test.* modò facta sit in perniciem, detrimentum ac injuriam ejus, *Roman. de Feud. d. l. §. 2.* cujus probatio Domino incumbit. *Gothofr. Anton. Disp. Feudal. XI. th. 3. d.* Sic enim & ipse inimicus Domini factus præsumitur. *dd. text. Roman. d. l. Borcholt. de Feud. c. 8. n. 121.* Secus ergò est, si absque præjudiciò Domini, aut eò consentiente Fraternitas contracta fuerit, *Roman. d. l. Borcholt. d. l. n. 124.*

Effectus Neg.

XXX. Non tamen per Fraternitatis pactum tribuitur consanguinitas. *l. 34 de pact. l. 8. de R. I.* vocabulo consanguinitatis latè acceptò, ut & agnationem & cognationem sub se comprehendat. *Almers Manual. Jur. voc. consanguinitas. §. 1. & 3.* Cessabunt ergò inter Fratres Compotatorios jura ratione sanguinis inter veros Fratres constituta. Hinc matrimonium hujusmodi Fratris cum simili sorore, aut Fratris filia, & multò magis cum relicta ejus viduâ sponsæve non impeditur. *§. 2. §. 1. J. de nupt. add. Dn. Struv. IPr. L. 2. t. 6. aph. 13.* Et stuprata etiam vilis, humilis, ac inops, *Berlich. p. 5. concl. 38. n. 74. §. 1. à solutò Carpz. p. 4. c. 27. d. 2.* hodiè aut ducenda aut dotanda. *Schulz. Synopf. J. de Publ. Judic. lit. n. Dn. Carpz. L. VI. Resp. 88.* nisi hæc ipsi nubere reculet, *Carpz. ad d. c. def. 1.* aliàs dotem à Virò etiam post matrimonium cum aliâ contractum petere potest, *Dn. Carpz. d. 3. Berlich. d. l. n. 84* non tamen Vasallus propterea feudo privatur, cum stuprum id non operetur. *Gothofr. Anton. Disp. Feud. XI. th. 7. lit. f. Roman. de Feud. c. 15. §. 4.* Idem est, si cum sorore Domini Compotatoriâ, etiam in ejus domò existente & nondum elocata, concubuerit. *c. un. §. 2. 2. Feud. 24.* multò minus ergò feudo privatur ob solum osculum ei impressum. Dotare sororem Compotato-

potato.

potatoriam, etiam si aliter nubere nequeat, Frater planè non cogitur; cum ne naturalis & legitimus quidem ad id, nisi in subsidium germanæ aut consanguinæ teneatur. *l. 12. §. 3. de admin. tut. ibiq. Dn. Brun. n. 4. Eckolt. ad ff. tit. de jur. dot. §. 4. in fin. Sichar. ad l. ult. n. 28. C. de dot. promiss.* Neque tutela relictorum Fratris defuncti liberorum legitima, neque cura ipsorum Fratrum ad Fratres hosce pertinet; cum nullum cessante sanguinis ratione, successionis habeant emolumentum, secundum quod tutela regulatur, illisque deferatur, quos ordo successionis tangit. *§. unic. f. de legit. Patr. tut. l. 1. de legit. tutor. auth. sicut. C. eod. Nov. 118. c. 5. Carpz. L. V. Resp. 81. n. 9.* Minus ergò furiosos, etiam in Electoratu Saxonico, *Carpz. L. IV. Resp. 61. n. 14.* custodire, aut si in propriis non satis habeant, alere tenentur. *Dn. Carpz. ibid.* Quanquam miserrima eorundem conditio ad commiserationem curamque illorum habendam ut quemvis, ita magis amicos debeat commovere, ut ferè dubitem hos in conscientia securos esse, si eam negligant. Præterea Frater Fratrem Compotatorium in Academiis studentem de aliò locò visitans privilegiis Academicis non gaudebit, nisi ratione promovendorum studiorum eum inviserit. *Carpz. L. VI. Resp. 119.* Planè ab intestatò sibi invicem non succedunt. *l. 7. C. de hered. instit. Tessa. dec. 113.* ubi in causà de Ruatis 1568. d. 7. Nov. à Senatu ita judicatum testatur, *Wehner. Observ. Pract. voc. geschworne Brüder. Carpz. de pact. confr. Saxon. Hass. c. 1. pos. 9.* Quare pro arbitrio in Testamento præteriri possunt, ut non habeant querelam inofficiosi, etiam si turpis persona fuerit instituta. *arg. §. 1. f. l. 27. C. de inoff. test. Muscul. de Confr. Illustr. th. 42. Carpz. d. l. Struv. ex. 10. th. 11. Dietherr in contr. Besold. Thes. Pract. voc. Bruderschaft.* nisi consuetudine aliud sit introductum, quæ omninò attendenda. *Tessa. d. decis. 113. n. 7.* Quid verò si pacta successoria simul inter eos fuerint inita? Sanè ejusmodi pacta de Jure Civili invalida esse, extra dubium est. *l. 19. C. de pact. Wehn. d. l. Carpz. p. 2. c. 35. d. 20. Dietherr d. l. add. DN. PRÆSES in Discurs. Acad. de Matrim. Leg. Salic. contr. c. 2. n. 45.* quanquam ratio adæquata dari non possit, nisi quod hæreditas & successio à jure dependens testamento & legibus deferatur. *l. 15. C. d. pact. conv. l. ult. de suis & legit. Bachov. Disp. miscell. c. 13. p. m. 156. Strauch. Diss. Just. IX. aph. 3.* Moribus tamen valere dicit *Dn. Struv. ex. 6. th. 44.* adeòq; & eadem inter Fratres Compotatorios servanda esse concedit, *exerc. 10. th. 11. in fin. add. Gail. L. 2. Observ. 126. Carpz. L. V. Resp. 5.* Illud certum, parricidium in ejusmodi Fratrem Compotatorium

torium non committi tam de Iure Civili, arg. l. 1. seqq. ff. ad L. Pompe. de parr. quam Saxonico. Novell. August. p. 4. c. 3. Cessabit ergo poena ei statuta, l. 32. pr. ff. ad L. Iul. de adult. l. 31. in fin. C. de Episc. & Cler. nec feudum Vallus propterea amittet, c. un. Vers. item s. 1. F. 5. quod multo magis obtinet, si similem Domini Fratrem occiderit, cum non eius naturam & legitimum interficiens feudum privetur. c. un. pr. 2. F. 37. Roman. de feud. s. 15. §. 4.

XXXI. Tandem Fraternitas semel constituta obligationem ad amicitiam fratrum instar inter incuntes colendam admittendosque effectus hactenus velatos producit naturalem, non vero civilem, nec consequenter actionem jure Civili efficacem. l. 7. pr. §. 4. l. 45. de pact. Secus tamen erit moribus nostris, secundum quos ex quovis pacto actio competit, juxta Dn. Carpz. p. 2. c. 19. d. 17. n. 7. §. c. 32. d. 10. n. 9. §. p. 3. c. 5. d. 22. n. 2. Dn. Strub. ex. 6. th. 17. Hahn. ad Wesenb. de pact. n. 9. Schulz. synops. I. de Except. lit. 4. Quod & Iuri Canonico convenire videtur, cap. 1. §. c. 3. X. de pact. c. juramenti. 22. §. 5. Hahn. Strub. Schulz. ad loc. Add. Dn. Strauch. Dissert. XII. aph. 10. Fraternitatem alleganti incumbit probatio, l. 13. C. de probat. Vid. Mascard. de probat. conclus. 813. cum sit qualitas foris eminens, quae non praesumitur, nisi probetur. Idem conclus. 85. n. 3. Fieri autem potest vel per duos testes, l. 12. de test. etiam mulieres, Mascard. d. l. n. 12. cum praeter testamentum §. 6. l. de testam. ord. ibiq. Bachov. n. 2. & causas feudales 2. F. 32. in reliquis non prohibeantur, l. 18. de testib. l. 20. §. 6. qui testam. fac. poss. l. 8. ad L. Iul. Majest. modo ex sensu adaptato testimonii rationem reddant, ex qua illius certitudo demum judicatur. Dn. Stryk. Tr. de Iur. sens. proem. n. 28. §. vel per Instrumenta. Dubium enim non est, quin de Fraternitate inita publicum instrumentum confici queat; cum libero partium consensu fiat, adeoque ad voluntariam jurisdictionem pertineat, de qualibus omnibus, nisi lege aut statuto prohibitis l. 14. §. 3. C. de SS. Eccles. l. 29. circ. fin. C. de testam. c. un. pr. Vers. callidis. 2. F. 55. recte conficiuntur instrumenta, Dn. Eckolt. ad ff. tit. de fid. instr. §. 5. Et conficere illud potest etiam similis Frater, vel unum tantum paciscentium junctus, ut vim probandi habeat. Vid. Eckolt. d. l. conf. sup. th. 27. circ. fin. An autem nominatione Fratris, qualis literis factae exemplum proponit Naz. in Diss. de Consc. Advoc. c. 2. n. 10. quasi possessio Fraternitatis causetur? Vid. Mascard. de Prob. conclus. 813. n. 5. Dietherr in contin. Besold Thes. Pr. Voc. Geschwiffrecht.

Contrar.

XXXII. At Fraternitas perpetua non est; Sed constituta rursus dissolvitur morte alterius Fratris, arg. §. 5. l. de Societ. Novell. 22. c. 20. ut ad heredem plane non pertingat, arg. l. 65. §. 9. ff. pro soc. add. Bachov. ad d. §. 5. Inter viros vero paciscentium dissensu, §. 4. l. quib. mod. toll. obl. l. 35. de R. l. & gravium inimicitarum interventu, Muscul. de confr. illustr. th. 62. non tamen per controversias judiciales, id. ibid. quas amicabili modo componere iudex laboreat; quanquam partes ad id cogere nequeat, arg. l. 8. de collat. honor. l. 3. C. de inoff. test. Carpz. p. 1. c. 1. d. 10. §. Durare tamen Fraternitas semel constituta & exinde descendens amicitia praesumitur, donec dissoluta probetur. Mascard. de Probat. conclus. 85. n. 8. quod in simili me docuit sapiens laudatus Dn. Scharfched. in Colleg. Famil. Imp. illustr. de Famil. Saxon. ax. 6.

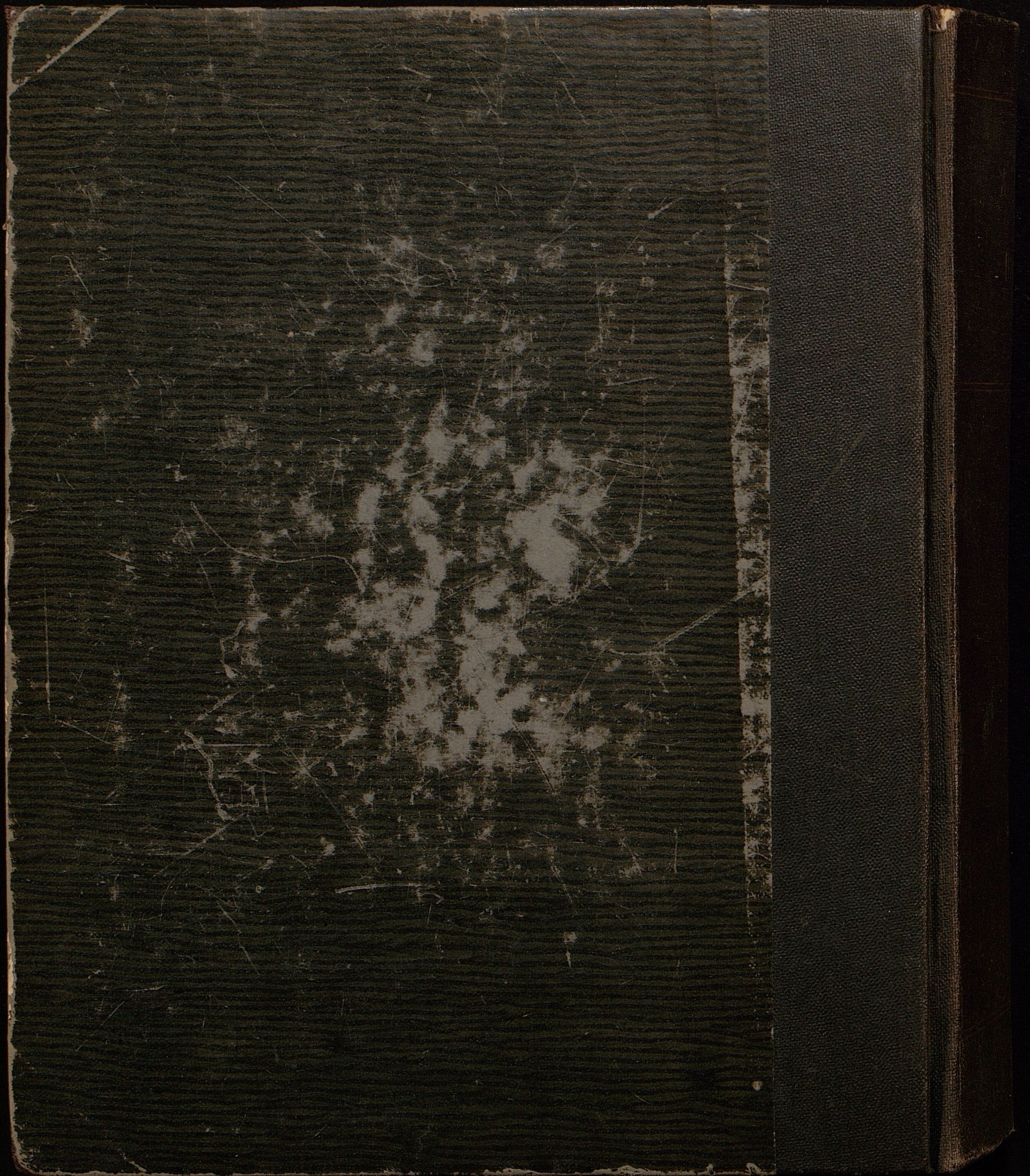
Sed sufficiant haec de Fraternitate Comptatoriâ in medium protulisse. Latiorum & accuratiorum ejus tractationem non tam propositam, quam jam dispositam temporis angustia prohibuit. Lapsus ergo in illis deprehenduntur forte non pauci. Sed homo sum. Sed juvenis sum. Ergo mea sortis memor B. L. eos benigniori, pro candore suo, iudicio emendabit. Nullibi errasse hominis non est. Nec hominis est, aberrantem opinionem inhumanò ingenio ausuque temerario aestimasse. Tibi vero, DEVS optime, pro gratiosâ Tuâ assistentiâ gratias persolvo & humillimas & sempiternas.

FINIS.

Altdorf, Diss., 1679-80
X 2428523

VD17

B.I.G.

Farbkarte #13

DA DOMINE INCREMENTUM!
DISSERTATIO JURIDICA
DE
FRATERNITATE
COMPOTATORIA,
Von der Schmaus-Brüderschaft.
PRÆSIDE
DN. HENRICO Sind / D.
Antecess. ac Consil. Noric.
*Patrono ac Promotore suo submissa animi observan-
tia atatem suscipiendò,*
IN CELEBERRIMA ALTDORFFINA
d. 13. August, ANNO M.DC.LXXX.
Placidæ Eruditorum Disquisitioni
publicè submissa
AB
AUTORE
JOHANNES PETRO HENRICI,
Budissâ-Lusatô.
ALTDORFFI
LITERIS SCHÖNNERSTÆDTIANIS.

35.
522
29

1680
11

